

Э. Модерзон
ИБИЛИСНИ БУГЪОУЛАРЫНДА

41.248

ИБИЛИСНИ БУГЪОУЛАРЫНДА

Э. Модерзон

Сыналыугъа тюшмез ючюн сагъайып
туругъуз, тилек этигиз.

Мат. 26: 41

Ernst Modersohn
Im Banne des Teufels

Э. Модерзон
В оковах сатаны

Э. Модерзон
Ибилисни бугъоуларында
© Кюнчыгъышда жарыкъ

Э. Модерзон

ИБИЛИСНИ БУГЪОУЛАРЫНДА

МАГЪАНАСЫ

Ал сёз	7
Мен бу китапны не ючюн жазгъанма	9
Сыйлы Китапны айтханы	16
<i>Сабийлени кзурман этиу</i>	16
<i>Билгичле</i>	18
<i>Болумла бла белгилени жоралау</i>	21
Хыйнычылыкъ	26
<i>Кетген жанланы чакъырыу</i>	31
Бу зат къалай этиледи	38
<i>Губусланы хыйны бла кетериу</i>	38
<i>Тиш аурууну хыйны бла сау этиу</i>	42
<i>Пасхалы суу</i>	45
<i>Кёкден келген эмда отлу къагъытла</i>	48
<i>Мусаны 6-чы эмда 7-чи китаплары</i>	49
Хыйнычылыкъны хатасы	52
<i>Тилек этер амалны таркъайгъаны</i>	52
<i>Тынчлыкъны таркъайгъаны</i>	53
<i>Кеси кесин ёлтюрюрге тартыныу</i>	54
<i>Гюняхлы оюмла</i>	55
<i>Аллахны Келямын (Сёзюн) ангыламай башлау</i>	56
<i>Адам ёлтюрюрге тартыныу</i>	57
Карт салыу бла аны хатасы	61
Ёлгенлени чакъырыучула (спиритизм)	71

<i>Чын аякъла буруу</i>	72
<i>Магнетизм</i>	75
<i>Къоркъунч сынамла</i>	76
<i>Кёз байлау (гипноз)</i>	79
<i>Теософия</i>	84
<i>Спиритуализм</i>	86
<i>Астрология</i>	90
Ибилисни бугъоуларындан къалай къутулургъа боллукъду	92
<i>Гюняхынг болгъаннга женгдириу</i>	92
<i>Тобагъа къайтышыу</i>	94
<i>Ийман бла тилек</i>	96
<i>Тилек болушлукъ</i>	97
<i>Ораза</i>	98
<i>Къол салып тилек этиу</i>	99
<i>Ыспас этиу</i>	99
<i>Иссаны атын чакъырыу</i>	100
<i>Ассы оюмладан кери болуу</i>	100
<i>Хыйны керекле бла хыйны китапланы жокъ этиу</i>	101
<i>Сыйлы Китапланы дайым да окъуп туруу ...</i>	102
<i>Дайым да тилек этип туруу</i>	103
<i>Иссагъа ийнанган инсанла бла байламлыкъ ..</i>	103
<i>Аллах бла кесамат</i>	104

Ал сёз

Мен бу китапда сизге оккультизмни къарангы дуниясындан илму-излем сынамын жазам деп муратым жокъду. Мени умутум – ибилисни бугъоуларына тюрлю-тюрлю хыйныла бла тюрлю квалган жанлагъа болушууду. Аллаилагъа болуша, алагъа азатлыкъ жолун кёргюзтюрге сюеме. Умутум – ибилисни бугъоуларында кеслери да билмей турганлагъа да болушууду. Биринчиден алагъа айтырыгъым – карт салыу бла хыйныла, гипноз дегенча затла бла кюрешиу игиликге келтирмейди. Ала къарангылыкъны тузагъындан теркирек чыкъсынла. Аллахны Сёзюн ангылатып къуллукъ этгенлеге да болушургъа сюеме. Хыйнычылыкъны юсюнден бек аз айтадыла, ол’а адамлагъа Аллахха жолну табаргъа чырмау болганлай турады.

Мен сёзню шагъатларыма берирге сюеме. Бир бирде насийхат сёзден эсе кеслери сынаганланы шагъатлыкълары бегирек ийнандырыучудула. Мен бир-бир газетледе башда айтылган оюмларымы басмалагъанымда, адамла манга жазган къагъытларында эндиге дери нек жангылып турганларын ангылап айтхан эдиле. Мен, бу китап къарангылыкъда жанган чыракъ болуп, Аллахны сейирлик дуниясына жол табаргъа кёплеге болушурун сюеме.

Эрнст Модерзон, 1924 ж.

МЕН БУ КИТАПНЫ НЕ ЮЧЮН ЖАЗГЪАНМА

Эм алгъа мени бу китапны жазаргъа не зат кёл-лендиргенини юсюнден айтайым.

Бир талай жыл мындан алгъа Инжилге ийнанганланы жыйылыуларында дин къуллукъчу Шренк хыйнычыланы Аллахны аты бла этген ишлерини юслеринден айтханын эшитген эдим. „Бу затны юсюнден былай кёп айтыр кереклиси бармыды? — деген келген эди акъылыма. — Бизни заманда хыйнычылагъа, обурлагъа ийнанганла алай кёп да болмазла. Бизни жарыкълау заманыбызда аллай затла болмазгъа керекдиле!“

Адамланы тюз жолгъа салыу иште мен, кёп бармай, башха затлагъа да тубей тебиреген эдим. Жолоучулукъда къуллукъ эте айланган дин ахлу, тилек юйде ишлегенден эсе кёп кёргенине ишегим жокъ эди. Манга башларын аман оюмла бийлеген адамла да келип тургъан эдиле. Алагъа жүреклерине чюйре келген оюмла тынчлыкъ бермегенлерин айта эдиле. Ол оюмланы бир ангылашынмагъан, тышындан келген кюч сингдирирге кюрешгенин ала кеслери да ангылай эдиле. Огъурсуз оюмла, бютюн да ала тилек этерге башлагъан, Сыйлы Китапны окъургъа хазырланган, неда ийманлыла жыйылыууна атланган кезиулеринде келип, аланы Сыйлы Нюрден кери этерге кюрешгенча эдиле.

Аллай адамла бла шагъырейлене, алагъа соруула бере башласам, ала сабий заманларында, неда уллуракъ болгъанларында билгичлеге тубеп, ала

бла байламлыкълары болгъаны ачыкълана эди. Ма ол заманда мен толу ангыладым къарт пастор Шренк ууазын бошдан айтмагъанына. Билгичлик бла Аллахха ассы болууда бир байламлыкъ барын мен анда ангылагъан эдим. Асыры шарт ангылагъандан, манга тарыгъып келгенлеге сорууну ачыкъдан салып: „Хыйнычы бла ишигиз болгъанмыды?“ – дегенни айтсам, ала: „Сен аны къайдан билесе?“ – деп тохтай эдиле. Мени жууабым’а алгъа бир эди: дин къуллугъуму бардыргъан къадарымда ол гюняхлыкъ хыйнычылагъа ийнанмакълыкъдан чыкыгъанына толу шагъатма. Бирбирле, тобагъа къайта, алгъадан жукъ билмегенлерин, ангыламагъанларын айта эдиле. Ол заманда ата-анагъызгъа соруп да бир кёрчюгюз: ала бир заманда хыйнычылагъа ийнанып иш болгъанмыдыла, деген эдим. Жууабы уа хар заманда да бир эди: „Хау, аллай бир иш болгъан эди“.

Ол кезиуге ата-аналары ёлгенле, кертиди, жууап бералмай эдиле. Билгичле бла артал да ишим болмагъанды деген анала да тюбей эдиле. Алай болгъанда уа сабийни уллу анасы, анасыны эгечи, неда шапа къыз, сабий бек кыйналгъан кезиуде аны хыйнычылагъа элтгенлери ачыкъланып тургъанды.

Быллай оюмлагъа башха, жангы оюмла да къошула тебиреген эдиле. Мен жан ырахатлыкъ излеп термилген адамлагъа да тюбеген эдим. Къутхарыучугъа ийнаныгъыз, тилек этигиз дерге кюрешгенме. Алай ол амал да аланы къууандырмагъанды. Ала ийманнга жол табалмагъандыла. Не эсе да бир кюч чырмау болуп тургъанды алагъа.

Адамла ийманнга жол табалмагъанларыны сыл-

тауун излей кюрешгенде, ала кеслерин къара кючден айыралмай кыйналгъанларын кёрюп тургъанма. Ол затны мен кёп кере эслегенме. Асыры кёпден, бир-бирледе ол адамла, ол билгичлеге ийнанганла, ийманнга ёмюрде да келалмазла деген оюмгъа окъуна хорлатханым бола тургъанды.

Бир-бирле кеслерини боллукъ жашауларын, къадарларын билир ючюн, дин ахлулары болуп тургъанлай да, таш салыучулагъа, хыйнычылагъа, карт салыучулагъа ийнанадыла. Быллай затла бош оюн халда окъуна бола тургъандыла. Бир жол библиячыланы курсларында болгъан затны былайда сизге да айтыргъа сюеме.

Бир жол жаш адам тобагъа къайтыргъа суйгенин айтды. Атасы, анасы да ийманлыла болгъанлары себепли, кеси да алача дин ахлусу болургъа суйгени сейир да туююл эди. Мен жашха амалын айтдым, жолун кёргюзтдюм, бирге тилек этдик, алай андан магъана чыкъмады. Биз, жангыдан къайтарып, ушакъларыбызны бардырдыкъ. Хайыр жокъ. Сора менден эсе сынамлыракъ къуллукъчугъа тиледим да, ол да кёрдю жашха болушур амал излеп. Алай муратыбызгъа жеталмадыкъ. Хыйнычыла бла ишинг болгъанмыды, деп соргъанда, жаш артал да жууукъ къоймады. Мен суйсем да, деди ол, атам бла анам аны къалай унар эдиле. Кесинг'а аллай иш бла бош ойнап окъуна байлашханмыса дегенде, жаш студент заманындан бир ишни эсгерди. Ол, оюн формада, карт салыучу тиширыугъа барып, боллукъну билирге суйгенин айтхан эди. „Ма олду сени андан бери къара кючню бугъоуунда тутхан. Ийманнга жолунгу кесип тургъан да олду“, — дегенимде уа, жаш адам

бош кюлюп кьойду. Башха сылтау болур ансы, ол а бошду, дегенни айтып, жанына себеп болурча амал этмей, юйюне кетип кьалды.

Быллай юлгюлени кёбюсюн айтыргъа боллукъ эдим, лекцияларымда да аланы хайырлана туруучума. Ахырында, кьарт ийманлы Шренк этгенча этип башлагъан эдим мен да. Андан болур, мени лекцияларыма адамла кёпден-кёп келе тебиреген эдиле. Ала гюнях тузагъында тургъанларыны юсюнден тарыгъа эдиле. Аллай адамла бла тубей баргъан кьадарда, хыйнычылыкъны зараныны юсюнден кесибизни газетибизде жазар умутум да ёседен-ёсе бара эди. Жазгъандан сора уа дуня бла бир кьагъыт ала башладым. Жазгъанла уа, кьара кючге алданып, гюняхлы болгъанла, ол гюняхларындан кьутулургъа суюгенле эдиле. Хар кюн сайын ишими аллай кьагъытлагъа жууап жазгъандан башларгъа тюшдю.

Хыйнычылыкъла халкьгъа кьаллай хата келтиргенлерини юсюнден, аланы тузакъларында кьаллай бир адам инжилеп жашагъаныны юсюнден да бардыргъан иш сынамымдан билеме.

Кеслерини лекцияларында, ууазларында дин кьуллукъчула ибилисни зараныны юсюнден былай аз сагъыннганларын мен бир да ангылаялмайма. Хыйнычылыкъ, халкъ медицинаны жайгъан сылтау бла, иги кесек жерледе халкъны кьаты тузакъда тутханы белгилиди. Аллай уллу гюняхлыкъны уа ким кёргенди! Сёз ючюн, бир губусун кетерир ючюн, дохтургъа бармай, олсагъат хыйнычы кьатынны излеп тебирегенле, андан болушлукъ сакълагъанла азмыдыла? Ол кьатын этген амал болушду эсе уа не хата барды да деп кьоя-

дыла. Ол угъай эсе, аны да билгич, Аллахны Сёзюн хайырлана, алай этсе уа – халал, сыйлы да ишге санагъанла да тубейдиле.

Алай а хыйнычылагъа баргъанла бла бирге хыйны этгенле кеслери да санайдыла. Бу дарман, дейдиле ала, бир тюрлю арсар болмай, Масих Иссаны заманындан бери жюрюйдю. Бу ишге къжау чыкъгъанны уа кесин гюняхлыгъа санап башлайдыла, ол тобагъа къайтыргъа керекди деп тохтаидыла. „Хыйнычылыкъгъа къжау кюрешген – уллу гюняхды“, – дегенле хыйнычыла кеслеридиле. Муну уа къайтарып айтама: хыйнычылыкъ бла иш этип кюрешген жанына уллу гюнях алады, Аллахха жолун арталлы бла жабады, таза жүрекден тобагъа къайтып башламаса. Ибилисни уллу болгъанын билирге керекди, алай, аны асыры да уллугъа санап, бир-бирле этгенча, бийикге кётюрген а уллу гюнях алады.

Башда айтылгъан оюмла кесим билгенни юсюнден башхалагъа да айтыргъа кёллендиргендиле. Адамланы кёбюсю мен сагъыннган затланы гюняхлыкъгъа санамагъанлыкъгъа, ала кёплени тынчлыкъларын алгъандыла, ырахат жашаргъа кёймайдыла, къууанч юлюшлерин аладыла. Аллай адамлагъа мени айтыргъым: „Бери къарагъыз! Сиз ол затланы гюняхлы болгъанларын сезгинчи, тобагъа къайтхынчы, ибилисни бугъоуларындан къутулаллыкъ туююлсюз“.

Адамланы жанларын тазалыкъда сакълар ючюн къуллукъ этгенлеге да болушургъа сие эдим. Олдин къуллукъчуланы кёбюсю къара кючню бек да истемейдиле, къаллай гюнях жүрютгенин билмейдиле. Ала аны юсюнден хазна айтып да кю-

решмейдиле, аны хатасындан а адамла ол палахны кьайдан келгенин билмей кьаладыла. Ёмюрлерин азап чеге оздурадыла.

Бу болумла бла сынамланы мен алай суююп да ачыкьламагьанма. Нек дегенде, ибилисни патчахлыгына кирирге тюшгени ючюн. Мени бу ишиме ол не этип да чырмау салыргьа кюреширигине бир деп ишегим жокьду.

Кесими жашауумдан билеме, ибилис, не этип да, Аллахны Сёзюне чырмау этерге кюрешгенин. Дин кьуллугьума атланган кезиулеримде аурукь-сунуп кьалыучум, неда ахлуларыма бир зат болуучусу эсимдеди. Аллай чырмаула уа ийман ишиме айхай да, баш душманымдан келедиле.

Инжилни ангылатыу ибилисни патчахлыгына кьажау тамамлы кюрешди. Аны билип, ол да, болгьан амалын аямай, ахыр кьочюн салып, кесин хорлатмазгьа кюрешеди. Бир жол, дин кьуллугьубузну бардыра, ючеулен болуп, „Сыйлы Нюр, келип, тюзню-терсни ачыкьлар“ деген темадан ууазларыбызны башлагьан эдик. Бирибиз „Манга ийнанмагьанланы гюняхлары“, деген ууазны айта эди. Бирибиз „Мен Атама кетеригими, сиз а Мени кёрмезлигигизни юсюнден“ деген ууазны, бирибиз а „Бу дунияны бийине этилген сюдню юсюнден“, ууазын. Ючюнчю ууазны мен айтханыма бегирек да ыразы эдим. Нек дегенде, Голгота тауда Кьутхарыучубуз оноуну ибилистен ёмюрден ахыргьа сыйыргьан эди, аны бла уа бу дунияны „бийи“ толусунлай хорланган эди. Алай не медет! Аны ызындан келген ыйыкь манга кьаллай кьыйын ыйыкь болгьанын билсегиз эди! Кьаллай алданыуладан кьачаргьа тюшген эди! Улуу Аллахха

шукур, Кесини халаллыгы бла манга болушханы ючюн. Не тюрлю амал бла кюрешмеген эди ибилис мени алдар ючюн! Биз ибилисни терслеуню, аны хорлауну юсюнден айтханда, аны кеси бла демлешгенибизни мен толу ангылагъан эдим. Мен ол затха билип шагъатлыкъ этеме. Аны ючюн билеме манга ибилистен кѣп хата келирге боллугъун. Алай, Уллу Аллахыбызгъа табыннганладан тилейме: мени ючюн да тилек этип, душман мени жазгъан китабым ючюн дертин жетдиралмазча этеригизни. Аны бла уа ибилис бла аны бугъоуларындан къутулургъа кюрешгенлеге да болушуругъузну.

Бу китапха Аллах ыразылыгъын берсин. Ибилисни бугъоуларында тургъанла Аллахдан келген сейирлик азатлыкъны къууанчын сынасынла!

СЫЙЛЫ КИТАПНЫ АЙТХАНЫ

Бу затны юсюнден Сыйлы Китапда кѐп кере айтылады. Бегирек эс бурургъа тийишлиси – Аллах израйилли халкъгъа Мусадан айтдыргъан жорукъладыла. Ол Кеси алагъа хазырлагъан жерде тутаргъа керекли жорукълада алай жазылыпды: „Раббий санга буюргъан жерге аягъынг басханлай, ол халкълада жюрюген харамлыкъдан кери бол. Сенде жашын не кызын отдан ѳтдюрюучюле болмасынла. Билгичле, хыйнычыла, обурла, кѐз байлаучула, жанланы тынгысыз этиучюле, ѳлгенлени чакъырыучула болмасынла. Нек дегенде, алай ишле бла кюрешгенле Раббийни аллында харамлыкъларын кѐргюзтедиле, Аллах да аланы кѐз туурасындан кери этеди. Кесинги Раббийинги, Аллахынги аллында гюняхсыз бол. Нек дегенде, сен кыстарыкъ халкъла билгичле бла обурлагъа ийнанганладыла. Санга уа Раббийинг, Аллахынг башханы буюргъанды“.

Бу жазылгъанны окъуй, Аллахны аллында харамлыкъгъа саналгъан бир талай гюняхлыкъларны тизмесин кѐребиз. Кѐз аллыбызгъа хыйныла бла алдауланы къоркъунчлу сыфатлары келедиле. Башда айтылгъанда биз ол ишлени аманлыкъларындан, заранларындан Аллах бизни сакъларгъа къалай итиннгенин кѐребиз.

Сабийлени кзурман этиу

Биринчиден, кеслерини сабийлерин „отдан ѳтдюрген“ адет израйиллилени ичинде болмазгъа

керекди. Ол кыралны адамларында аллахлары Молохха сабий кырман этген адет жюрюгенди. Ала биринчи тууган сабийле болгандыла. Ол аллахларыны таш суратыны ичи печь болганды. Ичинде от тиргизирча. Сора аны от кызыдырган кыолларына сабийни салгандыла да ол азап чеге ёлгенди. Аллах саугья этип берген сабийни идолгья кырман этгенден уллу гюнях а кыайда болур эди! Алай бу адет, адам тёзюп болмазча аллай адет, ол заманлада израилли халкыда тубей турганды. Аны юсюнден Патчахлыкъланы 4-чю Китабыны 17-чи башында окыругья боллукыду. Кесинде жюрюген аллай адет ючюн Ассирий кыралгья жесирге берилген израилли халкыны тарихинде аллай затха тубейбиз. Анда былай жазылыпды: „Кеслерини жашларын бла кызыларын отдан ётдюрюп тургандыла, хыйнычылыкыгья, билгичликге берилип жашагандыла. Не этип да Раббийни аллында аман бетли болурдан аямагандыла, Аны не бла да чамландырыгья кюрешгендиле“. Аллай аман адетле битеу да Иудей жеринде жюрюй турган эдиле. Патчахлыкъланы 4-чю Китабыны 16-чы башында юч да аятда айтылганнга кёре уа, Ахаз деген иудей патчах „харам ишлери ючюн, налат берип, Раббий кыстаган халкыладача, жашын отдан ётдюргени“ жазылыпды. Ийманлы патчах Езекийни Манассия деген жашыны юсюнден да алай жазылады. „Сора ол кесини жашын отдан ётдюргенди, таш салдырганды, хыйны этдиргенди, ёлгенлени чакырычуланы бла билгичлени жыйганды: Раббийни аллында аман бетли болурдан, Аны чамландырырдан аямаганды“. (4 Пат. 21: 6)

Сабийледен аллай кърманла этиуню Раббий артал да унамагъанды. Алай мажюсюлюкден бери келген бир-бир адетле бюгюн да арабыздан кетмегенлери уа сейир туююлмюдю? Аллахны саугъасы болгъан сабийлени, туумагъан сабийлени ёлтюрюу, къарангылыкъ туююлмюдю? Душман бу иште да бек кючлюдю!

Билгичле

Муса файгъамбарны бешинчи китабыны 18-чи башында билгичликни гюняхлылыгыны юсюнден айтылады. Анда ол заманладагъы билгичлени, жоралаучулары юслеринден жазылыпды. Кимле эдиле ала?

Целлерни библия сёзлюгюнде былай жазылыпды: „Хыйнычыла, тюрлю-тюрлю амаллары хайырлана, алагъа кирирге жарамагъан нюр дунягъа кирирге кюрешедиле, этилип тургъан эшиклени туюдиле, ибилисни огъурсуз кючлери бла бирлешедиле“. Да сора адамла бу халгъа къалай бла жетгендиле?

Адамны жүрегини теренинде боллукъ заманнга элтген жолну жашырынын билирге итинию бугъунупду. Кёпле кеслерини энди келлик кюнлерин, Аллах алагъа этген жазыуну билеп, анга тийишлиликде жашаргъа суюдиле. Аллай умутха жууапны Аллах Кесини Сыйлы Нюрюнден иеди. Биз ёмюрлюкню, келир заманны юсюнден Аллахны Сёзюнден билебиз. Библияда айтылгъан барыбызны да ыразы этерик акъылман оюмладыла. Биз Аллахны сабийлери болгъаныбыз себепли, Андан бла юлюшлю инсанлабыз, Масих бла юлюш-

лю инсанлабыз. Ол а бизни кертилик жүрюген жангы кёкню, жангы жерни да ахлулары боллугъубузгъа ийнандырады, Раббий бизни бла боллугъун айтады.

Аллах айтханны азгъа санагъанла бардыла. Ала андан да кёп билирге суюдиле. Ол затда Аллах ала суюгенча этмесе, адамла, Аллахдан ырадылыкъ да алмай, келир заманны жашырынларын билир амалны излеп башлайдыла.

Ёмюрлюк дуня алагъа не келтирлигин ала не этип да билирге суюдиле. Адам жашау жолунда ажамшай барыргъа сую эсе уа, аны анга Аллах Сыйлы Нюрню юсю бла билдирликди. Сыйлы Нюрден айтдырып, Ол бизни тюз ызгъа салады, жашаудан сакълагъан сорууларыбызгъа тынгылы жууап береди, кыйын ууахтыбызда къалай бла амал табаргъа боллугъубузну айтады. Аллах бизге Сыйлы Нюр бла оноу этеди. Алай ол затланы ангылар ючюн, бизге Аллахыбызны сабийлери болургъа керекди. Сыйлы Нюр оноу этгенле, дейди абустол Пауул, Аны сабийлеридиле. Аллахны сабийлери деген бла Сыйлы Нюрню оноучулугъу дегенде чюйрелик жокъду. Алай адамла аны ангыламайдыла ансы.

Адамла кеслерини къужур сорууларына арсарсыз жууап табалмай кълсала, ала билгичлеге соруп тебирейдиле: Аллах бермеген жууапны уа иблис берирге хазырды.

Хар халкъда да билгичлик кесиндеча жүрюйдю. Аллахла келир заманны биледиле, дейдиле ол адамла, алай алагъа аны сора билирге, аллах берген белгилени да ангылай билирге керекди ансы. Мажюсюлюк, дуня къарангы кючлеге бойсуннга-

ны себепли уа, билгичлик, ибилис кьатышмай, аны бла бирлешиу болмай, жюрюмейди.

Билгичликни шёндюгю халын ангылар ючюн, биз аны эрттеги халын билирге керекбиз. Эслеп кьарагъанда, бурун жюрюген амалланы асламы бюгюн да жюрюйдюле. Алгъын билгичликни сёз бла неда инсанны кесини илишанларына кёре бардыргъандыла, алай тюрлю-тюрлю белгилени магъаналарын ачыкылау бла да кюрешгендиле. Сёз бла билгичлик этгенле, ала бир жашырын амал келир заманнга кьарагъанча этип, ишлерин алай бардыргъандыла, Аллах буюргъанны да аны бла билгенча кёргюзтгендиле.

Билгичле кеслерин бир башха дуняда жашагъанча кёргюзтюрге суюдиле. Кертиси бла да ала уллу учунуу хайырындан, неда жинлени чакъырып, кеслерине ийнандырыргъа кюрешючюйдюле. Билгичлик бла асламында тиширыула кюрешгендиле. Шёндюгю заманда аллай хунерлери болгъан тиширыула кёп тюбейдиле. Аллай билгичле, Абустолланы Ишлери деген китапны 16-чы башында айтылгъаннга кёре, не Аллахны, не Сыйлы Нюрню оноунда туююдюле. Филипий шахарда абустол Пауул аллай тиширыугъа тюбеген эди. Ол да билгичликке берилгенледен эди. Аны жини бар эди. Абустол Пауул аны жинине: „Масих Иссаны аты бла буйрукъ этеме — чыкъ муну ичинден!“ — деп, чамлана айтханды. Бу тиширыу жаланда: „Была Уллу Аллахны кьуллерыдыла, кеслери да бизге кьутхарылыу жолну кёргюзтедиле“, — дегенликке, Пауул аны ичинде ибилис жини орналгъанын билгенди. Ол тиширыу айтхан кеппе-кerti болгъанлыкыгъа, аны оноучусу ётюрюк атасы бол-

гъанын ангылагъанды. Ма аны ючюн кыстагъанды ол тиширыудан ибилис жинин, тиширыуну аузу бла сёлешгенине да къарамай. Кёп да турмай, ибилис Пауул бла Силагъа дертин жетдирген эди. Экисин да таякъла бла туююп, тюргеге атхан эдиле.

Биринчи амалда къара кючле адамны акъылын бийлейдиле, сора анга бир жашырын затла ачадыла. Экинчи амал да бек жайылгъанладан болгъанды.

Болумла бла белгилени жоралау

Аллахны буйрукъларын билир ючюн адамлагъа белгиле керек болгъандыла. Ала белгилени сакълап болгъандыла. Хошея файгъамбарны Китабында: „Мени халкъымы сорууна агъач белги жууабын береди“, — деп жазылыпды. Иш а былай этилгенди: жерге агъач белгини атхандыла да оноуну аны тюшгенине кёре этгендиле. Ол амал карт салгъаннга, неда темир ахчаны атханнга ушагъанды. Оноу аны бет жанына, неда бирси жанына тюшгенине кёре этилгенди.

Табакъ буруу да анга ушашды. Аллаи амалны Юсюп Мисирде болгъан заманлада да хайырлангандыла, ол шёндю да жюрюйдю. Жангы жылны аллында къоргъашин тёкген бла кофени къалынында билгеннге ушайды.

Бурун заманлада кеслерини юйлеринде жашагъан жинле бла уллу ушакъла бардыра билгендиле. Аны юсюнден бизни толу хапарыбыз жокъду. Шёндюгю заманда бир-бир билгичле, дин ахлула окъуна, ол иште Библияны окъуна хайырланады-

ла. Аны былай этедиле: Библияны аладыла да сол не онг жанында ууазланы бирини кьатында белгичик саладыла. Сора, аны ача кетип, алгьадан айтылгъан саннга кёре ууазны магьанасын Аллахны жууабынча хайырланыргъа кюрешедиле. Былай ишде Зикирле китабын да хайырланадыла. Бу затха эркинлик берилмегени экинчи жорукьда жазылып тургъанына да кьарамай.

Артда уа келир заманны билир ючюн тюрлю-тюрлю болумланы да тинтип, хайырланыргъа кюрешгендиле.

Кюн, ай, неда жулдуз тутулгъаны, кёк кюкюрегени, шибила жашнагъаны дегенча болумланы хайырланнгандыла. Бютюн да ол затла чууакъ кёкде болгъан заманда. Булутланы формалары, тюрсюнлери да билгичлеге кёп затны жораларгъа болушхандыла. Жулдузлагъа кёре жоралаула уа бюгюн да хайырланыладыла. Гороскопла кьурап, келир заманны аны бла билирге кюрешгенле бек кёпдюле. Гороскоплагъа кёре кюнлени аманлары, игилерин да айырадыла. Бир-бир билимли адамла уа байрым кюн бла баш кюн бир жангы ишни башларгъа суймейдиле. Ала оюм этгеннге кёре, ол кюнле огьурсуз кюнлеге саналадыла. Геуюрге кюн бла орта кюн а, дейдиле, хар иш тап кьуралады.

Къанатлыла алгьын заманлада аллахланы келечилерине саналгъандыла. Кёк бла жерни ортасында учуп айланнганлары ючюн. Къанатлыланы учууларына бла кьычыргъанларына кёре боллукъ затны кьыйматын айтыргъа кюрешгендиле. Ол заманлада, аллахлагъа кьурман этген заманлада, кьурманны баууруну халына, къаныны тюрсюню-

не, жана тургъан отха, къалгъан къюлге да уллу эс бургъандыла. Билмей тургъанлай, адам бла тюбешип къалгъан, неда чючкюрген да белгилеге саналгъандыла. Кеси заманларыны бек билимли адамлары Наполеон бла Вольтер а бир-бир къанатлыланы кычыргъанларындан къоркъгъандыла.

Бусагъатда бизге аллай жахиллик белгиледен керимисиз деп сорсала, биз арсарсыз угъай деп къояллыкъ болмаз эдик. Баям, бизни заманны да тюрлю-тюрлю билгич белгилери, ырыслары алай кёпдюле, алагъа къарагъанда ибилисни тахтасы алыкъа къаты сюеледи дерге боллукъду. Бир-бирле уку кычыргъандан къоркъадыла. Ол бир палахны, ёлюмню да белгисине саналады. Уучу, эрттенликде уугъа бара бир къартайгъан тиширыугъа тюбесе, уудан хайыр болмазына ийнаналды. Ол затны жолоучугъа да жораларгъа болады. Эр киши тюбесе уа, иш табына барыргъа керекди. Жолну чабып ётген къоян неда киштик болса, анда да бир магъана айтылгъанды. Сёлеше туруп чючкюргенни сёзю кертиге саналгъанды.

Адамла тюшлени жоралаугъа бек уллу магъана бергендиле. Бюгюнлюкде да алайды. Былайда биз бек сакъ болургъа керекбиз. Нек дегенде, Аллах адам бла сёлешген тюшле болургъа да боллукъдула. Библияда биз аллай юлгюлеге кёп кере тюбейбиз. Тюрмеде тургъан Юсюп чагъыр къуюучу бла ётмек салыучуну тюшлерин жоралайды. Ол жети семиз ийнек бла жети арыкъ ийнекни юсюнден тюшню магъанасын да айтады. Будай башланы юсюнден да ангылагъанын ангылатады. Даниял-файгъамбар Навуходонор патчахны тюшюню магъанасын чыгъарады. Аллахны насий-

хаты айтылган тюшле да болургъа боллукъдула. Алай биз магъанасын артал да жоралаялмагъан тюшле да бардыла. Былайда уа – билгичле бла хыйнычыла арсарсыз жетип, ишлерин башлайдыла. Тюшлени жоралаугъа аталган уллу, гитче да китаплагъа тюбей турабыз. Алада тюшлени бири кьалмай ачыкъланадыла.

Не заманлада да аллахланы буйрукъларын билир ючюн тюшлени бек тынгылы амалгъа санап болгъандыла. Андан болур адамланы тюшле кёрюрге суйгенлери да. Сёз ючюн, ёлгенни къабырында жукълагъанла аны бла ёлгенни оюмун, бир умутун билирге кюрешгендиле. Тюш кёрюп, аны магъанасын чыгъарыр ючюн тюрлю-тюрлю дарманла ичгендиле, кеслерин кеф этип да кюрешгендиле.

Былай билгичликлени юслеринден кёп китап жазаргъа боллукъ эди. Мусаны бешинчи Китабында билгичлени, обурланы, жинлени юслеринден айтылады. Кюнлени энчи этип жоралаучула да алагъа саналадыла. Жулдузланы турушларына кёре бир кюнле – хайырлылагъа бирлери уа хайырсызлагъа саналгъандыла. Бурунгулу римлиле кюнлени насып келтиргенлеге (ала акъ кюнлеге саналгъандыла); хата келтиргенлеге – (къара кюнлеге); сора магъанасыз, неда хата-хайыр да келтирмеген кюнлеге юлешгендиле. Кеслерини хайырлы, хаталы кюнлери иудейлени да болгъандыла.

Башда айтылгъаныча, бюгюнлюкде окъуна баш кюн бла байрым кюнден кьоркзуп жашайдыла. Бек осал кюннге байрым кюнню санайдыла. Ол кюн Масих Иссаны къачха керип ёлтюргенлери ючюн, дейдиле. Алай биз, дин ахлула, ол кюнню

насып кюнюне санаргъа керек туйюлбюзю? Битеу да адам улу, Масихни ёлгени бла, ол кюн гюняхларындан къутулуп, ёмюрлюк жашаугъа жол табып, къутхарылмагъанмыды?

Аман кюнлени санына 13 деген тарых да тюшеди. Андан къоркъгъанла нечик кёпдюле! Бир-бирле уа, орамны, неда юйню белгилегенде, 13-ню орнуна 12-а деп саладыла. Биз билгенликден, Исса 12 Абустолу бла бирге бир столну артында олтургъанды, Иуда уа Иссаны ёлтюрген кюнлеринде кеси-кесин асханды. Башда айтылгъаныча, Иссаны къачы битеу да дунияны къутхарыу болмагъанмыды? Ол Кеси да, биз кёргенден, 13-ден бир да къачмагъанды, къоркъмагъанды. Юч да жылны Ол, 12 Абустолу бла бирге айлана, аланы 13-юнчюлери болгъанды. Сора биз, ийманлыла, 13-ден нек къачаргъа керекбиз?

ХЫЙНЫЧЫЛЫКЪ

Мусаны Таурат Китабында хыйнычыла да айтыладыла. Хыйнычы деген сёзню магъанасын къалай ангыларгъа боллукъду? Билгичле бла хыйнычыланы бирин бирине ушатхан шарт барды. Ол да неди дегенде, экилери да адам билмегенни билирге Аллахдан буйрукъ болмагъан амалла бла кюрешедиле. Хыйнычылыкъ бла адам Аллах эркинлик бермеген жашырынлагъа жол излейди, аланы билирге кюрешеди. Билгичле уа келир заман не келтирлигин, ол, неда бу иш не бла бошаллыгъын билирге сюедиле. Хыйнычы, оноуну къолуна жыяр ючюн арымай-талмай кюрешеди. Ол хыйнычылыгъы бла Аллахха къажар сюеледи, кесини ишине, кесине файда излей, харам амалны хайырланады, ол себепден, аны кючю Аллахдан келген кюч туююлду, ол ибилисни къара кючюду. „Ол хар тюрлю жалгъан къудуретле, илишанла, сейирликле кёргюзтюп...“ – дейди абустол Пауул ибилисни юсюнден. (2 Фес. 2. 9.)

Ибилис кючле кеслерин аямайдыла, хайырланаргъа бередиле. Аланы излегенлеге арсарсыз къуллукъ этип башларгъа хазырдыла. Харамлыкъны жинлери да Мёлеклеча, дайым жумуш юсюндедиле. Алай Мёлекле келген адамла Аллах бла юлюшлюдуле да аны ючюн ёлюмсюздуле. Ибилисни жинлери къуллукъ этгенле уа ахыр ууахтыларына жууукълашып барадыла. Алайды да, хыйнычылыкъны тюрлю-тюрлю ишлери Аллахны аллында кечилмезлик харамлыкъды, нек дегенде, Аны ызына къажарлукъда кюрешедиле.

Бир-бирде хыйнычыланы кюрешлери башлары жабылып этиледиле: хыйны болушханча да болады, саусузгъа ырахатлыкъ келгенча да кёрюнеди, алай хыйнычыны иши ибилистен келгени уа шартды. Харамлыкъдан, хатадан да сакъланама дегеннге Аллахны Аты бла, Аны буйругъуна кёре, Анга тилек этип табылгъан ырахатлыкъ келтиредиле къутхарыу, ахшылыкъ да.

Бир-бирде Аллах Кеси береди адамгъа сынам халда аурууну, аны Кесине жууукъ этер ючюн. Къутхарылыуну ол сынамны юсю бла табар орнуна адам башха амал излеп башлайды. Аллахны сансыз этип болушлукъну ибилистен излеп тебирейди. Аллахны орнуна ибилисте бурулады. Аллахха къайтышыргъа суймейди, Аллах итиндирген тилекни этмейди, кеси жолум бла ауруудан азат болама деп, хыйнычылыкъгъа бурулады. Аллах Кеси оюму бла ол адам излегенни арсарсыз берип къоймаса, ол излемни хыйнычылыкъ бла табаргъа кюрешгенле да боладыла.

Башда айтылгъанны магъанасы: Аллах адамгъа суймеклиги бла андан жашыргъанны, хыйнычыла анга кеслери берирге кюрешедиле. Адамгъа, тобагъа къайтып, къадарын Аллахны оноууна толусунлай ышаннгандан эсе, хыйнычыгъа баргъан тынч кёрюнеди. Кесини гюняхларындан къутхарылгъанны ауур ишге санайды. Ибилис а, аны Аллахны орнуна хайырланганлагъа къуллукъ этерге не заманда да хаппа-хазырды. Ибилис кесини болушлугъун бошуна берип къоймайды. Бир-бирле акъыл этгеннге кёре, хыйнычыла ибилисте кеслери айтханны этдиредиле. Тюсю уа — ибилис кесине табынганлагъа къууанган этсе да кесини ишин бардырады.

Ибилисни мураты — адамны жанын жояргъады, хыйнычыланы муратлары да адамны жанына не этип да кѐп заран келтириудю. Аны ючюн айтадыла аланы ишлерине „къара хыйны“ деп.

Да сора биз быладан къоркъуп турургъамы керекбиз? Аллахны ахшылыгъындан — угъай! Биз, Масихни къаны бла жууулгъанла, ызыбыздан таймай турсакъ бир тюрлю кючле да бизге хата эталлыкъ туююдюле. Биз, къойла кибик Огъурлу сюрюучюню ызындан барсакъ, Аны ышангылы Сѣзюн жюрегибизде сакълайбыз: „Мени къойларым Мени ауазыма тынгылайдыла, Мен аланы таныйма, ала да мени ызымдан келедиле. Мен алагъа ёмюрлюк жашау береме, ала ёмюрде да жоюлдукъ туююдюле. Мени къолумдан аланы бир киши да урларыкъ туююдю“. (Ахия 10. 27). Къутхарылыуну къаясында, Аллахыбызны къоруулауунда биз, Масих Иссаны Къаны гюняхларыбызны кетергенле, не хыйнычыландан, не ибилистен къоркъмазгъа керекбиз.

Ибилис бла байламлыкъны сакълар ючюн, хыйнычыла тюрлю-тюрлю антла этедиле, сѣз береди-ле. Ибилис, кесин жарыкълыкъ мѐлегине ушатып келеди да, хыйнычыгъа Аллахны келечисича кѐрюнеди. Алай бла, хыйнычылагъа, билгичлеге, жоралаучулагъа жангыз бир окъуна баргъанла ибилис бла байлашханларын билмейдиле. Ол затны юсюнден тюз ангылаулары болгъанла аздыла. Бир-бирде, ибилисни кючю бла ишлегенин, андан буйрукъ алып, анга табынып тургъанларын билмеген хыйнычыла да боладыла. Ибилистен алгъан буйрукъларын ала Аллахдан алгъан сунадыла. Иши барса уа, хыйнычылыкъ бла этилгенни Аллахны кючю бла этилген сунуп къалады.

„Къара хыйныдан“ жаланда хата чыгъарыгъын билген къадарда, адамла андан кенгигирекде турургъа кюрешедиле. Алай андан Аллахны сыйлы кючю бла къорууланыр орнуна биягъы ибилисни болушлугъуна таянып къаладыла. Бурун заманлада да, шендюю заманда да хатадан сакъланырча амулетле бла талисманла, дууала тагъып болгъандыла. Дууа магъанада жюзюкле эм бурунларында тогъайла да жюрютгенлерин Иешая файгъамбар да айтады. (Иешая 3. 20). Нек дегенде, бу затланы барын да хыйнычыла хайырлангандыла. Темирде бла ташда хыйнычыла тюрлю-тюрлю белгиле бла харфла салып, ала огъурсуз жинледен сакълайдыла дегенни айтхандыла. Бююнлюкде уа ариулукъгъа тагъылгъан багъалы ташлагъа адамла уллу магъана бермеймидиле? Аланы сайлагъан заманда Зодиакны белгисине кёре, ол къадаргъа себеп боллукъду деп айтмаймыдыла?

Таш салыу, билгичлик, жоралау дегенинг барыда хыйнычылыкъгъа саналадыла. Бу затла бла адамла кеслерине бир игилик болдурургъа, саулукуларында себеп табаргъа кюрешедиле. Аллахтабына, Анга къуллукъ эте, гюняхлары ючюн тобагъа къайтып тилек этер орнуна ибилисни къолуна тюшюп къаладыла. Хатаны Аллахны кючю бла угъай, ибилисни кючю бла кетерирге кюрешедиле. Аллах бермегенни ибилистен излейдиле. Хыйнычылыкъда Иссаны атын сагъынадыла, тюрлю-тюрлю тилеклени, „Кёкледеги Атабыз“ ... деген тилекни да хайырланадыла. Алай болгъанлыкъгъа, башы тилек бла жабылгъанлыкъгъа, хыйнычылыкъны магъанасы тюрленмейди. Аллахны атын хыйнычылыкъда хайырланмасынла деп, Лютер тюз

айтханды. Аллахны сёзлери бла хайырланса да, ибилис ибилислей къалады. Алайлыгъын ол къум ёзенде Масихни алдаргъа умут этгенинде да кёр-гюзтгенди. Филиппийдеги тиширыу, ийманлы сёз-лени айтханлыкъгъа, аны аузу бла ибилис сёлеш-генди.

Хыйнычылыкъны къара кючден болгъанына хыйнычылыкъ бла бакъдыргъанла Аллахха айланып кёргенлеринде жангыдан ауруп къалгъанлары да шагъатлыкъ этеди.

Бурун заманлада жюриоген хыйнычылыкъны юсюнден кёп айтыргъа боллукъду. Аны юсюнден Библияда да кёп юлгю айтылады. Хыйнычылыкъ Египетде, Вавилонда, Грецияда да бек жайылгъанды. Уллу Аллахны билгенликге, израилли халкъда да ол аз болмагъанды. Филип, Масихни ызын жая айланганда, Шимон деген билгични сыйы халкъда къалай уллу болгъанына сейир этгенди. Пафада уа абустол Пауул файгъамбар-билгич Вариисусха тюбеген эди. Галатлагъа жазгъан къагъытында абустол Пауул: „Аллай ишле этгенле Аллахны Патчахлыгъындан юлюшлю боллукъ туююлдюле“, – дегенди (Гал. 5. 10). Билим ачхан китапны 21-чи башында хыйнычыла бла мажюсюлени кукурт оту жаннган кёл сакълайды, кеслери да кёкдеги сахаргъа кирмезле, деп айтылады.

Алай не кёп айтылса да Аллах Сёзюнде, хыйнычылыкъгъа масихчилени ичлеринде окъуна тюберге боллукъду. Аны юсюнден дин кулдукъчула да аз айтмагъандыла. Сёз ючюн, Иоанн Златоуст: „Сен, белгиле жюрютгенинг бла къалмай, хыйнычылыкъ бла да кюрешесе, уялмагъанлай, обур къатынла бла байлашаса, аланы юйюнге чакъыраса.

Ала масихчиле болгъанлары бла Аллахны атын айтханлары тамамлыкъ этмезликлерин билмейсе, — дегенди. — Аллахны Атын айыплы этерге кюрешгенлери ючюн, аман ишлени уа масихчини аты бла жабаргъа кюрешгенлери ючюн кёрюп болмайма мен аланы“. Башха жерде ол: „Дин кьуллукъчула адамланы боюнларына хатадан сакълар затла тагъадыла. Бир-бирле Инжилде айтылгъан сёзлени жазып. Эй акъылсыз дин кьуллукъчу: Инжилни сёзю кьулакъ бла эшитилип кьутхармаса, боюннга тагъылып кьутхарырма? Инжилни кючю недеди? Жазылгъан харфдамы, Сыйлы Нюрню кючюндеми? Харфда эсе — боюнунга такъгъанынгы тюз этесе, Нюрде эсе уа, сен аны жүрегинге алсанг иги боллукъду, боюнунга такъгъандан эсе.“

Аллахны тюрлю-тюрлю белгилеге, башха аллай затлагъа ушагъан хыйнылагъа къажау айтхан сёзлери болушмагъандыла. Аллай белгилени бююнлюкде да жүрютгенлей турадыла. Урушну заманында бир-бир солдатла, ала аланы окъдан сакъларыкъ сунуп, тюрлю-тюрлю „кёкден келген“ къагъытланы биргелерине жүрютюп тургъандыла. Хыйнылы дууала, белгиле, жүзюкле, сыргала жүрютгенле ала къара жинледен сакъларыкъ сунуп жүрюте эселе, ол зат аланы ибилис бла байлашдыргъанын а билмейдиле.

Ол ажашхан адамлагъа Аллах Кеси болушсун деп, ачыкъ жүрекден айтабыз.

Кетген жанланы чакъырыу

Тауратда „кетген жанланы чакъырыучулары“

юсюнден да айтылады. Гюняхлы ишлени санында ол да барды. Ол а хыйнычылыкъны бир башха тюрлюсюдю. Ёлгенлени жанларын чакъыргъан адам тюрлю-тюрлю белгилени хайырлана, къужур тютюн чыгъара, башха тамашалыкъла эте, саусузну сау этеди. Ала кёбюсюнде жилияланы бойсундуруучула болуп ишлегендиле, кеслери да бююнлюкде да тубейдиле. Бирлери уа, ёлгенлени жанларын чакъырып, келир заманны аладан билирге умут этгендиле. Шауул патчах билгичле бла хыйнычыланы кыралындан кыыстагъан эди. Алай артда уа кеси да аладан болушлукъ излеп тебиреген эди ансы. Иосия патчах кыралындан битеу да билгичлени, агъач, таш аллахчыкъланы, жоралаучуланы кыыстап чыкъгъан эди. Алай ибилис аланы артха жыйгъан эди. Манассия уа хыйнычыланы, билгичлени, жоралаучуланы сыйлы кёргенди. (Таурат)

Иссаны заманында быллай ишле бла кюрешгенле, андан хайыр да чыгъарып тургъанла кёп эдиле. Ала Сюлеменни кеслерини устазларына санагъандыла, аны китапларындан окъуп тургъандыла деп, ётюрюклени жайгъандыла. Бу иште Сюлеменни Мусадан кёп терслиги болмагъанды. „Мусаны 6-чы бла 7-чи китаплары“ дегенлери артал да аныкъы туююдюле. Хыйнычыла кеслерине таплыкъгъа атагъандыла ол китапланы Мусагъа. Алада адамлагъа бла маллагъа бакъгъан билгич дарманла бардыла, хыйны сёзле жазылыпдыла. Кеслери да Аллахны, Мариямны, сора ибилисни жинлерини атлары бла кюч аладыла, Сыйлы Китапны хайырланадыла. Бу китапны биринчи бёлюмюне „Къара къузгъун“ дейдиле. Ахыр

бѐлюмю уа — „Чынтты отлу желмаууз неда кѐк бла жаханымни жинлерини махкемеси“, — депди.

Ёлгелени жанларын чакъырыучулары юслеринден дагыда айтырыгъым — ол ишлерин ёлгенни къабырыны къатында этип болгъандыла. Иешаяда (56: 3-4) айтылады: „Мени учуз этген халкъгъа, къабырлада, гуллада олтургъан, дорбунлада къалгъан“...

Чакъырыучулары сѐзлери шыбырдап айтылдыла, тыншчыкъ, сыйыт этгеннге ушай, жер тюбюнден эшитилгенчадыла. Ма аны ючюн кѐпле былагъа ийнанмайдыла, ёлгенле ала бла ушакъ этгенлери да бегирек ётюркге ушайды.

Бир къошарыгъым — ёлгенле бла ушакъ этиу, жанлары чакъырыу артал да ётюрюг’а болмаз. Ёлгенлеге соруу этерге амал болмаса, Аллах ол затны унамай да къоймаз эди.

Бир бирле бу затла барыда, бири къалмай ётюрюкледиле, дейдиле. Кертиди, мында ётюрюк жокъду деп киши айталмаз. Анга кѐп тюрлю сюд этиуле, сѐз ючюн, Анна Ротеча хыйнычы къатынлагъа сюд этилгени шагъатлыкъ этеди. Алай „Спиритизм“ дегенлери бош затды деп тохтагъанла да жангылгъан этедиле. Жинле дуниясы бла байламлыкъ болгъаны баямды.

Библияда спиритислени — жанлары чакъырыучулары, — бир юлгюсюню юсюнден жазылады. Къайгъылы болгъан Шауул патчах сермеш не бла бошаллыгъын билирге сюеди. Ол затны Шауул алгъаракъда Раббийден билирге кюрешгенди. Алай Раббий аны анга не файгъамбарладан, не тюшюнде, не мѐлекден билдирмегенди. Сора Шауул Аэндорда жашагъан билгич къатыннга

барып, андан Шамайылны жанын чакъырырын тилегенди. Шамайыл, жерден чыкыгъанды да, Шауул бла ушакъ бардыргъанды. Сора: „Раббий Израйилни сени бла бирге атарыкъды, тамбла уа кесинг да ёлгенлени дунясына тюшериксе“, – дегенни айтханды.

„Шамайылны жаны кертиси бла да келгенми-ди?“ – деген оюмла тюрлю-тюрлюге бёлюнедиле. Лютер айтханнга кёре, Шамайылны жаны келгени ибилисни алдаууду. Нек дегенде, Аллах аны ийманлы жанын тынгысыз этерге къоярыкъ туююл эди. Бютюн да бир бош билгич къатыннга.

Бирле айтханнга кёре уа, ёлген файгъамбар Шамайыл, билгич къатынны чакъырыуу бла угъай, Кючлю Аллахны буйругъу бла келгенди. „Ол тиширыу Шамайылны кёргенинде, кычырыкъ этди“... – деген сёзлеге кёре ол кеси да аз сейирге къалмагъанды, къоркъгъан да бош этмегенди. Баям, Шамайылны келирине ол ийнанмагъанды. Ким биледи, ол тилеп келгенни, анга дери да этиучюсюнлей, алдаргъа ишми умут этген болур эди. Алай бла Аллах Шауул патчах тюз жууап алырын суйген болур эди.

Бу иште бюгюнлюкде да бир оюмгъа келишмегендиле. Шамайылны жаны кертиси бла да келгенмиди, келмегенмиди? Бу соруу бюгюн да унутулмай, сюзюлгенлей турады. Чакъырыучуланьы кёбюсю Пауулну, Лютерни жанлары бла тюбешгенлерине ийнандырыргъа кюрешедиле. Алай бир сейир этдирген – быланы ушакъ жёнгерлери ахыры да алагъа ушамагъан затланы айтадыла. Сёз ючюн, абустол Пауул, Масихлей болуп, Аны бла бирге болурун суйгенин айтхан

эди. Ол Аллахны сыйлы инсаны болганда уа андан сыйлы, ариу да сёзлени эшитирге боллугу хакды. Алай билгичле „Пауулну жанын чакъырганда“, ол бир тюрлю анга тийишли сёз айтмайды. Ол айтхан – керексиз, эриши да сёздедиле.

Тюрлениу тауунда Муса бла Илияс Масих Иссагъа тюбегенлеринде, Аны ёлюрюню юсюнден айтхандыла. Ала Аны бла дунияны кьутхарылыууну юсюнден, Аллахны адамлагъа суймеклигини юсюнден айта эдиле. Алай чакъырылган жанла уа бош затланы юсюнден хапар айтадыла.

Спиритизмни хайырындан адамла ол дунияны барына ийнанып башлагъандыла. Алай анга ийнаныр ючюн спиритизм керек да туююдю. Ёлгенден сора да жашау тауусулмагъаныны юсюнден Сыйлы Жазыуда толу айтылады. Кертиди, жанланы уятыр ючюн, Аллахны аз амалы болмаз. Кертиликни ёкюлю болган кьадарда, Аллах, Кеси суйсе, спиритизмни ишлерине кьатышыргъа да болур. Биз а Аны Сёзю бла жашаргъа керекбиз. Ол сёз а: „Раббий, сени Аллахынг аталарыгъызгъа берирге айтхан жерге жетгенлей, сизни арагъызда ёлгенлени чакъыргъанла болмасынла. Нек дегенде, ол зат Аны аллында харам иш болур“.

Аллай ишге алданганланы не сакълагъаны былайда айтылмайды. Жаланда „харам иш болур“ деп кьояды. Алай ол ишге алданган, Аллахны аллында кеси тутхучсуз болуп кьалады. Бу сёзлени хыйнычыланы юлгерине кирген жерледе жазып кьояргъа боллукъ эди.

Таурат: „Ёлгенлени чакъыргъан эр киши болсун, неда тиширыу, аланы ёлтюрюрге керекди; ташла бла атып ёлтюрюрге“ ... – дейди.

Бу болмачы затла бла кюрешгенле, аны эшитип кьоюгуз! Таш салыучула, карт салыучула, жоралаучула, аны билип кьоюгуз! Билгичлени тюрерге боллукъларын, аланы ёлтюрюрге боллукъларын!

Аллах айтхан андан да кючлюдю. Ол кеслери билгичле, хыйнычыла, жанланы тынгысыз этиучюле болгъанлагъа сюд этерин айтханы бла къалмай, ала бла байламлыкъ тутханлагъа, кеслерин алагъа терилтгенлеге да сюд этиллигин айтады.

Тауратда Аллах: „Ёлгенлени жанларын чакъырыучулагъа, билгичлеге да бармагъыз, кесигизни аланы аман ишлери бла кирлемегиз. Менме Раббий, Аллахыгъыз“, – дегенни айтады.

Алайды да, хыйнычылагъа бла билгичлеге баргъан, Аллахын тас этип, къара кючден болушлукъ излейди. Тауратны башха жеринде Аллах андан да къаты айтады: „Чакъырыучулагъа бла билгичлеге баргъан жан болса, Мен аны халкъындан жокъ этип кетерирме“, – дейди.

Сыйлы жан, бу затны эшитип кьой! Унамасанг а, Аллах санга иги кёзден къарамазын билген эт. Аллах санга къайгъырмай, шафауатлыкъ бермей, кечмей, игилик этмей башласа, санга келлик кюнню билемисе? Ол санга душманынача къараса, деменгили сюдюча къарап, халкъынгдан керитсе, не боллугъун билемисе?

Аллай ишле бош оюнчакъдыла деп энди ким айталлыкъды? Огъесе, сени атанг бла ананг бу затлада бир тюрлю хаталы зат кёрмейдилеми дериксе? Билгичлик, хыйнычылыкъ дегенле ол затланы магъаналарын асыры семиртген этедиле деп айталлыкъмыса?

Угъай, аллай амал бла багъыу Библиядан алын-

магъанды. Бу зат медицина туйюлдю. Бу уллу гюняхлыкъды Аллахны аллында. Ачыкъ жүрекден тобагъа къайтмасанг'а, ёлюрге окъуна боллукъса.

Хар окъугъанны эсинде: „Раббийни аллында жийиргеншлиди бу иш бла кюрешген“, – деген сёзлени Аллах сакълагъанлай турсун.

БУ ЗАТ КЪАЛАЙ ЭТИЛЕДИ?

Бу ишни тинте келгенде, Аллахны Сёзюн окъуй, биз башда айтылгъан гюняхны, къара кючню заранлыгъын, аны къалай кенг жайылгъанын да кёребиз. Алай бюгюнню кючню алып къарасагъ'а, бу затда адамла алыкъа ангыламагъан кёп соруу барды.

Губусланы хыйны бла кетериу

Башха-башха жерледе ол зат къалай этилгенинден бир къауум юлгю айтайым. Гамбургдан келген къагъытда бир тиширыу былай жазады: „Онг къолумда дуня бла бир губусум бар эди. Бизде ишлеучю шапа къыз, ёлюкге жууукълашыр амал болса, аланы барысын да кетерирге айтхан эди. Мен ол айтханланы этип тургъанымда уа губусла кертиси бла да жокъ болуп къалгъандыла“. Дармштадтдан а былай жазадыла: „11-12 жыллыкъ школчу болгъан заманымда мени сол къолумда бир кёп губусум болуучу эди. Аланы кетерир ючюн биз этмеген амал къалмагъан эди. Ахырында манга бир къарт тиширыугъа барып да бир кёр дедиле. Эгечим бла бирге анга бардыкъ. Ол тиширыу халыны алды да, илинмекле эте, бир ангылашынмагъан сёзлени да айта, ол илинмеклени губуслагъа илиндирди. Сора, ёлюк асыралгъан кезиуде бу илинмеклени къабыргъа атарса да, деди, губусларынг олсагъат жокъ болуп къалырла. Кертиси бла да алай болду. Губусла кетдиле“. Вестфалиядан келген къагъыт: „12-жыллыкъ жашчыкъны эки

кьолунда да кёп губус бар эди. Мындан алда уа, кьарасам — бири да жокъ. Къалай бла кьутулгъан-са быладан дегенимде, жашчыкъ быллай затны айтды: „Кьоншу кьызчыгъыбыз, — деди, — кьара халыдан илинемкле эт да, губусланы санына кёре, ызы бла уа юй башындан суу келиучю жерге элтип, терен басдыр“. Ол айтханны этгенлей, губусла жокъ болдула, кетдиле“.

Силезиядагъы сабий юйню таматасы жазгъан кьагъыт да кёплени сагъыш этдирликди. „14-жыллыкъ жашчыкъны эки кьолун да губусла басып эдиле. Аланы кетерир ючюн биз сынамагъан зат кьалмагъан эди. Хайыр а жокъ. Ахырында бизни дин кьуллукъчубузну анасы жашчыкъгъа амал юйретди. Жангы ай чыкъгъан кече, деди, кьолларынгы бири бирине ышы да: „Мен кёрген ёсген этсин, мен ышыгъан болуп кетсин. Атасы, Уланы, Сыйлы Нюр, — дегенни айт, — Мен санга юйретгенни уа кишиге билдирме“. Бу затны мен жашчыкъдан билмегенме. Иги кесек заман озгъандан сора сездирген эди“.

Оберлаузитцадан келген кьагъытда уа былай жазылып эди: „Ыннабыз ненча хыйны этгенин, ненча рецептден хайырланнганын бир Аллах биледи! Аллах быллай бир нек кьыйнагъанын ол билмей эди. (Аны уа билгичлик хыйнысыны хатасындан жашауу онгмай ётюп бара эди). Жангы ай туугъан кече этген тилегим толлугъуна ийнанып жашайма. Тюз да жангы ай туугъанлай, кёлюм жер бла тенг болады, тегерегимде жинле басынып айланнганча кёрюнюп башлайды“.

Бир тиширыу а былай жазады: „Мен кесими Кьутхарыучуму тапханлы тамам эки жыл ётгенди,

алай нек эсе да, ийманнга кѣлюм бармай, бир бек кыйналама. Бу хыйнычылыкъны хатасындан болгъан сунуп турама. Къыз заманымда хыйнычылагъа губусларымы кетерирлерин тилеп баргъан эдим. Карт салыучулагъа да бара тургъан эдим“. Бу да бир тиширыудан келген къагъытды: „Мен кесим билгичлик бла кюрешгенме, – дейди ол, – келир жашаууму бирсиледен билирге да умутум болгъанды. Бу муратда Аллахны атлары да аз айтылмагъандыла. Къолумда бир кѣп губус бар эди. Аланы кетерир ючюн „Кѣкледеги Атабыз“ деген тилекни да хайырланганма. Губусланы санына кѣре илинмекле да этгенме. Тилекни да айта, илинмекни босагъа аллында басдыргъанма. Бир къызны къолларын губусла басып эдиле. Анга юйретгенлерине кѣре, ол бир узун жипни алгъанды да, анда кѣп илинмек этгенди. Сора, ёлюкню алып келгенлени кѣргенди да, адамла ётерик орамны бир жанындан бирси жанына ол жипни тартханды. Адамла аны юсю бла ётгендиле, къыз да ол амал бла губусларындан азат болгъанды. Бу шагъатлыкълда биз не кѣребиз? Биринчиден, ол гюнях бек жайылгъанын. Экинчиден, жерни хар этегинде да, ол хыйныны эте биледиле. Ючюнчюден, ол ишге жарлыла, байла да къатышадыла. Сора „Кѣкледеги Атабыз“ деген тилекни, Аллахны атларын да хайырланадыла. Хыйнычыла бла аланы хыйныларындан болушлукъ излегенле: „Бу затда бир тюрлю гюнях жокъду, нек дегенде, биз Аллахдан тилейбиз болушурун“, – дерге кюрешедиле. Эслеп къарагъанда уа былайда бир тюрлю тилек кѣрмейбиз. „Кѣкледеги Атабыз“ дегенни да ала, тилек халда угъай, чакъырыу халда хайырла-

надыла. Аллахны атын да хыйнычылыкъ ишлерине хайыргъа айтадыла.

Былайда бир тюрлю халаллыкъ неда Аллахдан ыразылыкъ болмагъанына хыйнычыланы хайырланган амаллары да шагъатлыкъ этедиле. Халыда, бауда болсун, туюмчекле этедиле, неда илинмекле — губусланы санына кёре. Бауну орамда тартадыла, ёлюкню алайтын ётдюрюню аллында, неда къабыргъа атадыла, неда жерге басдырадыла. Былай затланы эте туруп, Аллахдан ыразылыкъ аладыла дерге боллукъмуду? Ёмюрде да угъай! Сора бу жашырынлыкъ жангы ай туугъанда этилгени уа? Былайда иш Аллах бла угъай, къара кюч бла байлашханы билинип турады. Ол губусланы бир-бирледе жокъ болгъанлары кертиси бла да бир кюч болгъаныны шагъатыды. Была бары да бош оюнчакъла болуп къалса эдиле, бир тюрлю къыймат да чыкъмаз эди. Алай, губусла кертиси бла да кете эселе, бир магъана болгъаны хакъды. Ол а бу ишге ибилис кючу къатышханын кёргюзтеди.

Аны билмегенле, аны сезмегенле кёпдюле. Алай бу иш бла биле тургъанлай да кюрешгенле бардыла.

Мени тамата къарындашым сабийни билгичлеге элтгенин айтхан эди. Сабийни сепиреую бар эди. Мени анам а ол жол: „Ибилис болса, Аллах болса да — болушхан этге эдиле ансы“, — деген эди. Ол затны эшитгенимде мен кесими кючден тыялгъан эдим.

Бу ушакъ Бранденбургда болгъан эди. „Ибилис болса, Аллах болса да болушхан этге эдиле ансы“, — деген мени жүрегими тарс деп атылыргъа жетдирген эди.

Былай оюм этгенле уа аз туйюлдюле. Неда болсун, кьаллай амал да болсун, болушхан этсин ансы. Бу сёзле бла Аллахны чамландыргъанларын, жүреклерине уа уллу гюнях алгъанларын ала кьалай биле болмазла?

Тиш аурууну хыйны бла сау этиу

Тиш аурууну, арпаны да тюз ол губусланы кетергенча кетередице.

Бир кьызчыкьны тиш аурууу тутду да аны айлы кече хыйны бла сау этерге боллукьду дедице. Айтылгъаныча этдице да тиш ауруу кертиси бла да кетди. Шпандаудан бир жаш адам жазады: „Сабий заманымда кёз кьабагьымда арпа терк-терк чыгъа туруучу эди. Уллу анам хыйнычылагъа бир кёр-гюзтсенг эди, деди да, ол юйретгенча этдим. Болушду. Ызы бла уа хайырлы амалгъа кесим да юйрендим“. Бирси кьагьытда жазылгъаны: „Мени 15-жыллыкь кьызчыгьымда „инглиз ауруу“ дегенлери башланган эди. Хапаргъа кёре, хар кимге да болушхан билгичге ийдице танышларым. „Хыйныны ай тауусула башлагъан кезиуде байрым кюн эте эдице. Сабийни чачын, тырнакъларын да кесип, бир туйюмчек этген эдице да, кьайры эсе да букьдургъан эдице. Ызы бла дууа этип башладыла.

Мен айыргъан жаланда Аллахны аты эди. Тёртжыллыкь жашымы чапыргъан аурууу бар эди да, аны да билгичге ийген эдим. Анда уа, ауругъан жерни башындан кьол булгъай сау этген эдице. Иш а толгъан айны кезиуюнде баргъан эди. Да сора магъанасы кьалай болду? Аны юсюнден а ма бу юлгюле: „Жашым асыры жинли болгъандан,

аны кече кесинлей кьояргъа жарамай башлады. Ол анга этилген чабыуулладан асыры тюгеннгенден, адыргы кючю да таркъайды. Бир бирде, элгенип, кычырыкъ-хахай этип, адамланы чакъырып турду. Ол айтханнга кёре, анга ёлюм кьоркзуу чабыуул эте эди, буууп кьояргъа кюреше эди. Бу насыпсыз сабийни азабын сёз бла айтхан кыйынды“.

Хыйнычылыкъны зараныны юсюнден дагыда айтыллыкъды.

Бу башда айтылган юлгюледен адамны саулукълу болургъа итиннгенин кёребиз. Аурууларындан кьутулургъа суйгенле, ол Аллахха тюз келирми деп кюрешмейдиле. Сора Аллах ол адам умут этгенча буйрукъ бермесе, адам биле-билмей да ибилистен болушлукъ излей тебирейди.

Адамла кеслерини чархларыны магъанасын асыры семиртген этедиле. Аллах эм алгъа аны жаныны юсюнден къайгырады. Жан дегенинг, Ол айтханча, чархындан эсе сыйлыды, анга къайгырыу жашаугъа къайгыргъандан эсе уллуду. Ибилис адамланы эслерин бегирек да чархларына бура, аланы саулукъларына табындыра, жан къайгыларын унутдурургъа кюрешеди. Аланы ёмюрлюк зауукълукъдан айырыргъа итинеди. Ол а айттып-айтмазча харамлыкъды, акъылсызлыкъды.

„Аллах, Аны суйгенлеге... хар нени да игиликге болдургъанын билебиз“ Рим. 8. 28. Алай адамла аны эсде тутаргъа суймейдиле. Аурууладан ийман бла кьутулургъа кюрешмекликни истемейдиле. Ауруудан не амал бла да кьутулургъа итинедиле. Хау, ачыган кыйынды. Алай артда гюняхны ауурлугъуна тёзген нечик кыйын болады ансы.

Хыйнычыланы даражалары бийикде болганы баямды, аны ючюн киши даулашмайды. Ийманлы бир тиширыу былай жазады: „Хыйны кючю бла ичгичиликден кьутулургъа боллугьуну юсюнден сен эшитгенмисе? Мен ол затха шагъатлыкъ эталлыкъма. Бир жол манга эри огъурсуз да, ичгичи да болгъан бир тиширыуну адресин бердиле. Мен баргъанда, ол тиширыу юйде туююл эди. Эрини хурметсизлиги, огъурсузлугъу кёрюнюп тура эди. Алай болгъанлыкъгъа, мен олтурдум да ушакъ этип тебиредим. Ол, тилсиз кибик, жангыз бир сёз айтмай, тынгылагъанлай турду. Ахырында аны тиширыуу манга келирин тиледим. Тиширыу келгенде, ол да эрича огъурсуз, хурметсиз болгъанын кёрдюм. Эрини юсюнден соргъанымда, ол арт заманлагъа дери кёп ичип тургъаныны юсюнден айтды. Энди уа, деди, артал да ичмейди. Мен анга ал бурун бек да ийнанмай: „Ол энди Кёк Жорну Обществосунамы киргенди?“ – дедим. „Угъай“, – деди ол. Сора ишни болушун айтып ангылатды. Аны адамланы ичгичиликден ёнгелетген бир билгич къатыннга ийдиле. Барды ол анга.

Эм алгъа бир кесек ахча берирге керек эди, ызы бла уа билгич къатын, кьоншу отоугъа кирип, анда сау сагъатны туруп чыкъды. Сора юйге ырахат боллугъун айтды. Эринг энди, деди, ичгичиликни кьойгъанды. Юйюне келгенде ол къатын эри ундурукъда жатып тургъанын кёрдю. Ол бек кыйналып эди, терк-терк кзуса эди. Ибилис бла кюрешгени шарт эди. „Ибилисни сен кёремисе?“ – деп да соргъан эди. Бир талай ай озгъандан сора киши бир стакан сыра ичди. Хар неда ол жолча болду. Андан бери уа ол артал да ичмейди.

Хапарын эшитгенден сора, ала экиси да ибилис бла байлашханларын айтдым, не этип да къара кючден кери болургъа аланы чакъырдым. Алай ол уллу къайгъылы болгъаннга ушамады. Нек дегенде, эрини ичгичилигинден къутулгъанына къууанганлай тура эди. „Къаллай алдауну тузагъында эди ол!“ – деп письмо алай бошалады.

Хау, билгичлеге баргъанда болушлукъ келирге да болур. Алай ол ибилисден келген болушлукъду. Аллах ичгичилени Сыйлы Нюрню кючю бла къутхарады, ибилис а кесини къара кючю бла адамны бугъоууна жыяргъа кюрешеди. Къалай хыйлачыды ибилис! Къалай насыпсызладыла ол алдагъан жанла!

Пасха суу

„Пасха сууну“ уллу хыйны магъанасы барды.

Гессенде бир элден келген къагъытда былай жазылады: „Бизде жюрюген адетге кёре Пасха кюн танг атардан алгъа адамланы кёбюсю, баргъан черекден суу аладыла. Ол кезиуде, сууну юйге жетдиргинчи сёлеширге жарамайды. Ол сууну къошун адырлагъа къуядыла, сора, уругъа элтип, сау жылны тутадыла. Ол сууну уа, дейдиле, дарманлыкъ кючю барды“.

Тюрингиядан келген къагъытда уа былай айтылады: „Сыйлы байрым кюн аллында, Пасханы уа биринчи кюнюнде танг атхынчы суу келтиредиле. Ол суу бузулмайды, дарманлыкъ этген кючю да барды. Тюрлю-тюрлю ауруулагъа жарайды“... Бу къагъытда дагъыда, билгичле юйге келип, юйню ёртенден сакълар ючюн хыйны этгенлерини

юсюнден да жазылады. Бир кягъыт жазмачы-гъ'а, аны томуроуну юсюне неда тюбюне салсанг, юйню не хатадан да сакълайды. Малны сакълар ючюн аллай кягъытчыкъны халжарда, сарайда да саладыла.

Мындан алда ийнанганланы жыйылыуларына терк-терк бара туруучу бир тиширыу ёлгенди. Ол иги да къарт эди. Ауругъан заманларында ол кесин „урлукъча“ салдыра эди. Гюлле ёсдюрюучю къошунну алып, аны кюлден толтуруп, бир затла айта урлукъ сала эдиле, не айтханларын билмейме. Алай ол урлукъ чирчикленип башласа, ол сау бола эди. Бу гюняхлы ишди дегенлеринде, ол къатын: „Да ол манга хар заманда да болушуп тургъанды“... — деген эди. Ол азап чегип ёлген эди. Ахыр ууахтысында ол, хыйнычылыкъны юсюнден сагъына, тобагъа къайтыргъа да бир кюрешген эди. Ол ахыр ууахтысында ибилисни бугъоуундан къутулургъа нечик кюреше эди! Тиширыугъа „отлу кягъытынг“ неда анга ушаш бир затынг жокъмуду дегенлеринде ол аланы кюйдюрюп бошагъанын айтхан эди. Ол ёлгенден сора, аны юйюнде къалгъан затлагъа къарай баргъанларында, хыйнычылыкъда хайырланган тюрлю-тюрлю адырларын, кереклерин тапхан эдиле. Кёп тюрлю хыйны кягъыт да табылгъан эди. Ма аны ючюн сынагъан эди ол ахыр ууахтысында аллай азапны.

Сабийлени билгичлеге, хыйнычылагъа элтген адет да къалмагъанды. Аланы этлерин къоллары бла сылайдыла, сора, къолтукъларындан тутуп, Атаны, Уланыны, Сыйлы Нюрюню атындан жорланы юслери бла атадыла. Сууалчаны болгъанны къуртха къатыннга элтедиле. Ол а, ётмек туурамны

алып, аны бла саусузну кърнын сылайды да, ётмекни киштикге ашатады, неда жерге басдырады.

Мындан алгъа бир саусузгъа терезе аузуна юч алма салдыргъандыла. Алмала къруй баргъан къадарда, ауруу да къруп кетгенди. Жангы ай туугъан кезиуде, дейдиле, картоф салыргъа неда урлукъ себерге жарамайды.

Къагъытны ахырында жазылгъаннга кёре бу ишлени этгенлени асламы, гюнях алгъанларын артал да билмейдиле. Бу затла мажюсюлюк тюйюлюмюле? Кюнлени айыргъан римлиледен, греклиледен бизни не артыкълыгъыбыз барды?

Бек палахы уа: быллай „болушлукъла“ этгенле ибилисни бугъоуларына тюшгенлерин ангыламайдыла.

Бир жол къртайгъан дин къллукъчу манга сейир затны айтды: „Сен, биреуге жанынг ауруй, не тюрлю болушлукъну да хакъсыз эте эсенг, аны ючюн гюняхлы боллукъ тюйюлсе. Гюнях аны ючюн ахча алсанг болады“, – деди ол.

Ол айтханнга кёре, хыйнычылыкъ хакъсыз этиле эсе, ол Раббийге чюйре келмейди. Айтханына кёре, ол сынамлы дин къллукъчу окъуна хыйнычылыкъны палахын иги ангыламагъанды.

Бир къртайгъан киши кесини къатыныны юсюнден жазады: „Ол къыз заманында окъуна, бир билгичге барып, баш аурууун багъарын тилеген эди. Ол адам къызны башына жаулукъ кысып, юч тюйюмчек этип, Аллахны атын айтып хыйны этген эди“.

Адамла Аллахны Атын алай бла учуз этерге кюрешгенлеринден уллу гюнях болурму! Баш

ауруудан кьутулур ючюн адамла, ибилис бла байлашып, кьалгъан ёмюрлерин а аны тузагъында ётдюрюрге тюшеригин биле болурламы?

Бир заманында хыйнычы болгъан тиширыу жазады: „Мен хыйнычылыкъ бла адамланы кёз аурууларына бакъгъанма. Ол иш кёбюсюнде танг атарны аллында неда кюн батаргъа бир кесек кьалып, терек тубюнде ай жарыгъында этиледи. Бармагъынг бла кёзню тегерегин сылайса да дууа айтаса. Сора, юч кере жор этип, Атаны, Уланыны, Сыйлы Нюрню атларын сагъынаса“...

Магъаналары былагъа ушагъан кьагъытланы мен дагъыда кёп ала тургъанма. Аланы барын айтып жетишдирген да кьыйынды. Айтханыма шагъатха мен аланы жаланда бир бирлеринден кьысха юзюклени береме.

„Мен, тиш ауруууму селейтир ючюн, хыйнычылагъа баргъан эдим. Ызы бла жиягъыма байланган кьагъытчыкъны юч кюн жюрютюрге керек эдим. Анда не жазылгъанын билирге уа артал да эркинлик жокъ эди. Юч кюн озгъандан сора, мен ол кьагъытчыкъны кетерирге керек эдим. Сора аны, умбашым бла артха атып, не отда кюйдюрюрге, неда баргъан черекге сызаргъа керек эдим“.

„Кёкден келген“ эмда „отлу кьагъытла“

„Бир заманда мен кьойнумда „кёкден келген“ тюрлю-тюрлю кьагъытла, „кёкдеги патчахлыкъны жети ачхычы“ деген китапдан „отлу кьагъытла“ жюрютюп тургъанма, бирсилени да алай этерге чакъыргъанма. Бир жол „кёкден келген кьагъыт-

ны“ саусуз сабийни кьойнуна салдым да, ол ёлюп кьалды“.

Тюзюн айтханда, ол „кёкдеги патчахлыкьны жети ачхычы“ аланы биргелерине жюрютгенлеге, ала жашаргьа, ёлюрге да болушурла деп ийнанып тургьанлагьа, кёкге жолну артал да бегитип кьойгьан „ачхычладыла“.

Мусаны 6-чы эмда 7-чи китаплары

Ол Мусаны 6-чы эмда 7-чи китаплары деген „7 кёкдеги ачхычлача“, заранлы затды. Аны Мусагьа бир тюрлю байлашы жокьду. Ол душманны хыйлалыгьыды. Ол китабына Мусаны атын адамланы бегирек ийнандырыр ючюн атагьанды.

Помераниядан келген кьагьытда уа былай жазылыпды: „Школда окьуна эслеген эдим: анам бир бек тынгысыз, кьайгьылы да болуп кьыйнала эди. Ол заманда мен Масихни Кьаныны кючюн билмей эдим. Анама уа билгенимча болушханлай тура эдим. Юйюбюзде мен кёп окьуп чыкьгьан „Мусаны 6-чы эмда 7-чи китабы“ деген бар эди. Кёп зат унутулгьанды, алай эсимде кьалгьан бир затны айтайым, нек дегенде, ол манга бюгюн да тынчлыкь бермей турады. Бир жол, мен ангыламагьан тилде жазылгьан хыйныны формуласын жаза тура эдим. Анга кесими кьанымы жагьаргьа керек эдим. Кече уа ол кьагьытчыкьны жастыкь тюбюме салып жукьласам, тюшюмде „насыплы лотерейни“ номерин кёрюрге керек эдим. Бу китапдан бир айтымны балауузгьа жазып, аны анамы бойнуна такьгьан эдим, аны бла сау этер умутда. Ахыры аман бла бошалгьан эди. Анам,

кеси-кесин ёлтюрюрге кюрешип, артда уа азап чеге ёлген эди“.

Мекленбургдан жазган бир кишини кьаггы-тыннан: „Мен урушда болган заманда бийчем чапырган ауруун сау этер ючюн хыйнычыгьа барган эди. Анга дери ол динин тутхан, ийманлы тишируу эди. Алай хыйнычы бла байлашханлы артал да тюрленгенди. Энди ол да, жашы да дин тутханлагьа душман кёзден кьарайдыла. Алгьын ол тилек юйлеге барыучу эди. Энди уа айтып-айтмазча башха халлы, башха ниетли болгьанды. Мындан алгьа юйюбюзге пастор келгенде, аны огьурсуз сёзле айта, кьыстап ийгенди“.

Былайда биз хыйнычылыкьны аман ишин, ол а ибилис бла байлашханьн кёребиз. Бу юлгюле шагьатлыкь этгеннге кёре, башда айтылган затла бош оюнчакьла туююлдюле, аланы не Аллах бла, не Библия бла байламлыкьлары жокьду.

Дагьыда бир кьауум юлгю келтирейим.

Урушдан нервалары ауруп келген бир жашха билгичге барып бир бакьдырып кёрчю дегендиле. Баргьанды да, билгич юйретгенча этип башлагьанды. Бир-бири ызындан юч да ыйых кюн, эрик терекни кьучакьлап: „Сен таш терек, санга айтама мени кьыйнап турган кьайгьымы. Биринчи учуп ётерик кьанатлы, мени ауруууму алып кетсин – Атаны, Уланыны, Сыйлы Нюрню аты бла тилейме“, – дегенди.

Померанияны эллерини биринден жазадыла: „Хыйнычылыкьны хатасындан мында кёпле ибилисни бугьоуундан чыгьалмай турадыла. Бизде бир кьылыкьсыз затла бола турадыла. Хыйнычылыкь бекден-бек жайыла барады. „Кьара магия-

ны“ къртурхаларына барадыла, аланы кеслерине чакъыргъанла да боладыла. Былай къарап айтханда, битеу да эл ибилисни ызына тюшюп къалгъанды дерчады“.

Бу затланы окъуй баргъанда, кесигиз да эслеген болурсуз, нечик жайылгъанды къара кюч. Бир-бирле, аны семиртип айтылгъан сунуп, алай уллу магъана бере да болмазла. Былай жазгъан тишируча оюм этгенле да болурла: „Билгичлеге баргъанны, – дейди ол, – уллу гюняхха санагъаныгъызны бир да ангылаялмайма. Бизде бу зат, тюсюн айтханда, мода болуп окъуна къалгъанды, алай аны гюняхлы ишге санагъанла уа бек аздыла. Мен кесим карт салгъанны, хыйнычылыкъны магъаналы ишге санамайма, алай билгичлеге уа бир заманда кесим да барыучу эдим. Ала уллу ахча алып да кюрешмейдиле. Кёп-аз берсенг да бергенинги аладыла. „Къолларыгъызны салыгъыз да ала сау болуп къалырла“, – деген Библияда да бар ушайды да. Дохтурла багъалмай тургъан аурууну хыйнычыла, билип, сау этгенлерине уа не айтыргъа керекди?“

Бир-бирле хыйнычылыкъны юсюнден бу тишируча оюм эте эселе, ала аны заранын, ётюрюклюгюн ангыламагъанларын кёллери бламы айта болурла? Къара кючле адамланы кеслерини бугъоуларына жыя баргъанларына башда айтылгъан юлгюле азлыкъмы этедиле? Хыйнычылыкъ кюркюнчлу гюнях болгъанына алыкъа толу ийнанмагъанла ючюн жазылгъандыла энди айтыллыкъ затла. Алада, тюрюлю юлгюледе, андан-мындан келген къагъытлада жазылгъаны хыйнычылыкъны адамлагъа келтирген уллу палахларына шагъатлыкъ этерикдиле.

ХЫЙНЫЧЫЛЫКЪНЫ ХАТАСЫ

Хыйнычылыкъдан чыкыгъан палахла кѣп тюрлюдюле. Ол зат бла кюрешгенлени кеслерини айтханларына да бир къарайыкъ.

Тилек этер амалны таркъайгъаны

„Хыйнычылыкъны хатасындан мен ибилисни бугъоуларына тюшюп къалгъанма. Андан бери саныма, жаныма да тынчылыкъ болмай къалгъанды. Кеси-кесими ѳлтюрлюгом да кѣп кере келеди. Алай сюеме азат болургъа. Менден насыпсыз дуняда да болмаз. Тилек этер кючюм къалмагъанды, жанымы къарангы кече бийлеп тургъанчады. Аллахха, бизни Къутхарыучугъа тилек этип кѣрлюк эдим. Ансыз жашау манга жашау туююлдю“... Андан арысында бу жарлы жан аны ючюн тилек этерлерин, аны бу къарангылакъдан къутулургъа болушурларын излейди.

Башха къагъытда уа былай жазылады: „Библиядан окъугъанымы арсарсыз унутуп къояма. Тилек юйде эшитгеним мени артал да тюрлендирмейди, эшитген затымдан эсимде жукъ да къалмайды. Мен а хар эшитгеними, унутмай, жүрегиме туюреп къояргъа сюе эдим. Ол сабийликде болгъан ийнаныуум къайтырын нечик сюе эдим! Мен былай болуп нек къалгъанма? Алгъын мен билгичлеге барыучу эдим, ол зат бла кесим да кюреше туруучу эдим“...

Былайда Аллахны Сѣзюн ангылаялмагъаны да, Сыйлы Жазыугъа тюшюналмагъаны да – ол бир

заманда хыйнычылагъа жүрюгенини хатасындандыла. Муну жаны ибилисни кийимине алай чулгъанганды, аны хатасындан кеси Аллахны Сёзюн эшитмей, ангыламай къалганды. Вестфалиядан келген къагъытда уа биреу былай айтып тарыгъады: „Жыйырма жыл мындан алгъа мен бир бек ауругъан эдим да, билгичлеге да бир кёргюзт кесинги деген эдиле. Мен алай этген эдим. Энди уа кесим ангылагъаннга кёре ол гюнях, тилегими Аллахха ётерге къоймайды. Тилек эте туруб’а, тилегим Аллахха жетерине ийнанмай башлайма. Ма аллай гюняхлы оюмла келедиле акъылыма“.

Тынчылыкъны таркъайгъаны

Артал да жанындан тойгъан бир адам Вюртенбергден жазады: „Бир тюрлю тынчылыкъ къалмаганды. Аллахдан, Ол мени гюняхларымы кечерин тилейме, хар ингир сайын Аллах бла жарашмай жатаргъа жарамагъанын сезип турама. Кёз жашларымы тёге ненча кече ётдюргенме! Башым асыры хайран болгъандан, энди сагъыш да эталмай башлагъанма. Къутхарыучу гюняхларымы кечерин сую эдим, алай бир ангылашынмагъан ауурлукъ башымдан басханлай турады, тузагъындан ычхындырмайды. Бу къайгъымы айтыр адам табылса уа. Къолумда, бутумда да бир кетмез ауурлукъ кечекюн да тынчылыкъ бермей турады. О, мени Рабийим, жазыкъсынып, кечим этсе эди! Башымы бийлеген къоркъунчлу сагъышла артал да тынчылыкъ бермейдиле, кетмейдиле, онгнугуму алгъандыла. Мен Аллахха жол излеп башлагъанлы уа ала бютюн да огъурсуз бола тебирегендиле. Суу жагъа

бла бара туруб'а: „Кесинги суугъа ат, тынчлыкъ, ырахатлыкъ да ол заманда келликдиле“, — деген эшитилгенлей турады. Бичакъ кёрсем а, кесими боюнуму кесер оюм бийлеп башлайды акъылымы. Ма аллай кюннге келтиргенди мени не кече, не кюн къоймай, ызымдан тюшюп айланган ибилис. Зикир айтханлагъа да тынгылаялмайма: арсарсыз жиярыгъым келип башлайды. Манга артал да къууаныргъа, неда бир затха ыразы болургъа жарамагъанча алай кёрюннгенлей турады... Баям кесим-кесими ёлтюрсем келлик болур манга ырахатлыкъ деген ауаз кёп эшитиледи къулагъыма“.

„Озгъан жыл мен астмадан (бууулуу ауруудан) бир бек къыйналгъанымда, билгичге барып бакъдырыргъа юйретген эдиле. Сабийлигимде да анам билгичге элтип туруучу эди... Энди уа мен кесим-кесими ёлтюрюрге жетгенме. Раббий манга жазыкъсынып ол оюмладан мени азат этсе эди“...

Кеси-кесин ёлтюрюрге тартыныу

Хыйнычылыкъны хатасындан быллай оюмла гюняхлыны башына терк-терк келирге боллукъдула. Ол оюмла, кесибиз кёргенликден, ибилисни оноундан келедиле. Бир бирле, агъач тийресинде бара: „Бар да кесинги асхан эт, алай бла уа хар къыйынлыкъдан да къутулурса“, — дегенни эшитедиле. Темир жол тийреде баргъанда уа жашырын ауаз аланы кеслерин поезд тюбюне атаргъа чакъырады. Ибилис аллай амалла бла кёбюсюнде мура тына жетеди. Аны къара кючюнден туугъан оюмладан къутулур ючюн адамла кеслери-кеслерин ёлтюрюрге жетедиле.

Гюняхлы оюмла

Бир-бирлени Аллахха къажау оюмлары къый-нагъанлай турадыла. Аллаи оюмла кёбюсюнде Аллахха, Къутхарычугъа, Сыйлы Нюрге къажау болуучудула. Аллаи оюмланы былайда толусунлай билир кереги да болмаз, нек дегенде, ибилис аман сёзлени бир да аяп къоймайды, адамланы ауузлары бла айтдырса да, аны къара кючю, аман ниети ол сёздеде шарт билиннгенлей турады. Бир-бирле уа: „Сюймей эдим аллай оюмланы, алай ала мени жюрегимде бишген оюмла болмасала да аладан эркин болалмайма“, – дегенни айтадыла. Аллаи масхапсыз оюмла, аланы ким эсе да къулагъынга шыбырдагъанча эшитиледиле. Кёбюсюнде уа ала адам Аллахдан тилек этген кезиуде, Библияны окъугъан заманда, неда тилек юйде Аллахны Сёзюне тынгылагъан кезиуде келедиле. Аны хатасындан, ибилисни ол азабындан къачар ючюн, тилек эте тургъанла, тилеклерин къоюп, Сыйлы Китапны окъуй тургъанла, аны жабып, тилек юйде тургъанла да, ахырына дери тёзалмай кетедиле. Алай бла ибилис муратына жетген кезиуде да боладыла. Аны хатасындан ийнанганла, бир биринден кери болуп, Аллахдан да кери болуп къаладыла. Уллу Аллах бла ийманлы сёзлерин айтыр орнуна, ала къара кючню къолунда оюнчакъчыкъла болуп кетедиле.

Аллаи истемеуле, Аллахны ангыламай башлау аны аллында хыйнычыла бла болгъан тюбешилени себебиндендиле. Аллаи оюмланы ибилисни хатасындан чыкъгъанлары ишексизди.

Аллахны Сёзюн ангыламай башлау

Билгичле бла байламлыкъ жюрюте айланнганы акъылы Аллахны Сёзюн ангылаялмай башлайды. Кеси айтханнга кёре, билгичле бла байламлыкъ жюрютген бир тиширыу Вюртенбергден жазады: „Ма мен Аллахха тилек этип, ибилисни тузагъындан къутулургъа кюрешгенли тамам жыл болады, алай муратыма жеталмайма. Бу затны юсюнден бек кёп айтыргъа боллукъ эди, алай Аллахны Сёзю бла жашаргъа умут этгенли башым кыстау ауругъанлай турады. Ибилис кёп кылыкъсыз оюмну иеди, мен да аладан къутулургъа кюрешеме, алай, башда айтханымча, муратыма жеталмайма. Сора анама сен мени билгичлеге иш элтгенмисе деп соргъанымда, сабий заманымда кёп кере элтип тургъанын айтханды“.

Саксониядан жазгъан тиширыуну тарыгъыу кьагъыты: „Мени бир-бирледе асыры бек кюрешгенден кёлум алай тюшеди, тап дуниядан кетеригим окъуна келип къалады. Къачха керилген Иссаны сыфатын кёргенде уа, Ол мени ючюн ёлгени мени жюрегими бютюн такъыр этеди. Алгъын заманда мен билгичлик бла аз кюрешмеген эдим. Аны гюняхы уа сабийиме окъуна ётгенди да, ол бир да болмагъанча жагъынлыды. Озгъан жыл мен Аллахдан артал да кери болгъан эдим. Сора тюшюмде манга Масих Исса келди да: „Озгъан жашауунгу кьоюп, Мени оноуума келирге ыразымыса?“ – дегенинде, мен: „Угъай!“ – деген эдим. Ол „Угъай“ дегенни мен тюшюмде айтханлыкъгъа, ол манга тюнюмде да тынчлыкъ бермей турады. Мени бу халымы сылтауу да андан иш

болурму? Раббий кеси бир амал этип кьутхармаса, кеси-кесими ёлтюрюр чекге жетгенме. Кюрешир кючюм таркъайгъанды, кюреширге да суймейме. Асыры кёп азап чекгенме“.

Адам ёлтюрюрге тартыныу

Померанияда бир тиширыу анга ким эсе да от ашатырыкъ суннганлай жашайды, аны ючюн тилек этерге чакъырады. Хар ыйыкъдан ол, телиле юйюне барып, аны больницагъа салырларын тилеп турады. Больницаны директору, аны сау этер амалны аямай, кёп кюрешгенди. Алай хайыр жокъду. Насыпсыз тиширыу кьуру да адамладан къачханлай айланады. Бусагъат ким болса да аны от ашатып ёлтюрлюк сунуп турады. Артда тохташдырылгъаннга кёре, ол кьужур ауруулу тиширыу бир заманда билгичле бла байламлыкъ жюрютгенди. Ала анга чапыргъан аурууун сау этерге болушхан эдиле. Ол заманда тиширыу ийманлы эди, тилек юйде кьуллугъу бар эди, билгичле бла байламлыкъдан'а хата чыгъарын билмей эди. Аны шёндюгю халы ол заманладан башланнганды дегеннге уа ол артал да ийнанмай эди.

„Муну не хатасы барды“ дегенде ибилисни баш хыйлалыгъы бугьунупду. Адамла, ол затны ангылап, заманында тобагъа кьайтсала эдиле, башлары быллай палахлагъа кьаллыкъ туююл эди, ибилисни кючю уа алагъа бир тюрлю заран келтирмей турлукъ эди. Ма аны ючюн: „Сылтау башхадады“, – дегенни айтып алдайды ибилис. Алай сылтау андады. Анга башда айтылгъан юлгюле да толу шагъатлыкъ этген болурла. Ибилисни алада

кѳргюзтјулген алдаулары, аны айтып-айтмазча кѳара кјучю. Адам кеси-кесин ибилисни бугѳоулары бла байласа, аладан кѳутулгѳан алай тынч болмагѳаны хакѳды.

Ибилис бла байламлы болгѳанлагѳа нечик кѳп азап чегерге тјушгенине башха юлгјоле да шагѳатлыкѳ этедиле:

„Душман мени жюрегиме сингнгенди да аны кирлегенди. Энди мени жюрегимдеги ишекликле ийнанмакѳлыкѳны артал да кетергендиле. Исса мени сау этерге кјурешгенди, ибилис а мени жояр ючюн болгѳан кѳара кјучюн аямай салады. Мен тургѳан отоу кѳара жинледен толуп кѳалгѳанчады, ала уа мени жояр ючюн басыннгандыла. Мени жанымы, санымы да кѳурутур ючюн. Бир-бирледе уа жинле мени кѳайтмаз жерге, жоюлур жерге алып кетгенча да кѳрюнеди. Мени азабымы кѳрген Аллах сакѳлагѳанлай тура болу. О, мен бу азапдан кѳутулур амал тапсам эди! Мени баш муратым – бу жаханымден азатланыуду. Эсиме уа Раббий айтхан затла келедиле: „Ма балта да терекни тамырыны кѳатында турады, хайырлы кѳгет бармеген терекни кесип, отха атадыла“... – деген акѳылымы бийлегенлей турады. Бусагѳатда кесим аллай отдама, андан чыгѳаргѳа уа уллу умутум барды“.

Битеу да билгичле бла байлашханла, аланы хыйныларына ийнанганла аланы сакѳлагѳан азапны билселе эдиле. Нечик талайды ибилис кѳолуна тјушгенни! Энди аны билгенле, кеслерине бир оюм этип, гюняхдан кѳачар амал излемей кѳалырламы?

Вюртенбергден келген кѳагѳыт кимни да титиретир: „Манга жабышхан алдаудан кѳутулур амал табалмай кѳалгѳанма, – деп айтылады анда. –

Аллахдан болушлукъ тилейим деп, Аны кючю бла азатланайым деп тургъанлай: „Мени суйген ибилис, мени азатла, манга болуш“, – деп ийгенме. Андан бери мени жашауум ауур бугъоуланы тубюнде къалгъанды, ибилисни оноууну ёмюрлюк жесирине айланганды. Мени бу алайсыз да къысха ёмюрюм аякъ тубю болгъанды, бузулгъанды. О, аман къара кючле, Аллахха ассы баргъан оюмла! Ала, не ачыкъ жүрекден тилеп жүрешсем да, менден кери кетмейдиле. Ауур, мудах да сэгъышла манга не кече, не кюн тынчлыкъ бермейдиле. Къозуну Сыйлы Къаны мени жуумаймы къояр, Сыйлы Нюр а манга жашар амал бермейми къояр? Сау кюнлерим умутсуз, къыйматсыз озадыла, жаным а айтылмагъан жарсыу бла ачылыкъдан толупдула. Сора бу истемеуню ауурлугъу да, Аллахыма жолуму кесилгени да жашаргъа къоймайдыла. Жюрегим аман, кир да акъылдан толупду. Бу халдан къутулууну бир амалын мен нек табалмай къалдым? Нечик суюме таза жүрегим бла Раббийиме къуллукъ этерге, Аны ызындан барыргъа. Мени андан башха муратым да жокъду“.

Хыйнычылыкъны, билгичликни бош, хатасыз затха санап тургъанла, эшитигиз бу затланы барын да! Кеслерине ырахатлыкъ излей, ибилисни бугъоуундан къутулалмай тургъанла да эшитигиз! Ибилис – къоркъунчулуду, гюняхла бийиди. Ол кесини тузагъына эм алгъа терк ийнанычуланы жыяды. Аны да, Аллахны атын сагъына, Аны Сыйлы Сёзюн окъуна хайырлана этеди хар аман ишин. Сора артда уа: „Сени гюняхынг кечилмезлик гюняхды. Андан къутулургъа суюе эсенг а, жипни ал да, кесинги асхан эт“, – дегенни айтады.

Сиз, бир заманда, жангылып, ибилис бла байлашханла, теркирек тобагъа къайтыгъыз да, тилек этип башлагъыз. Алай этсегиз Аллах сизни гюняхлы байламлыкъларыгъызны юзерге да болур. Уллу Аллахны къолундан келмезлик зат туююлдю ол! Алай ибилисни бугъоуларындан азатланыр амалны табардан алгъа билгичлик бла, карт салыу бла, ёлгенлени чакъырыу бла шагъырей болайыкъ. Ол затла бизни къайры элтириклерин кёрейик, аладан не табарыгъыбызны билейик.

КАРТ САЛЫУ БЛА АНЫ ХАТАСЫ

Бу затны юсюнден айтырдан алгъа бир къауум къагъыт бла шагъырей болайыкъ: „Мени атам хыйнычылыкъ бла кюрешип тургъанды, – деп айтылады аланы биринде. – Ол „Мусаны 6-чы эмда 7-чи китапларын“ окъуп кюрешгенди, тюрлю-тюрлю билгич формулала жазгъанды. Анам да ибилисни бугъоуларында эди да азап чеге ёлгенди. Анам ёлгенден сора мен жашаудан тюнгюлгенме. Кюн жарыгъына, табийгъатны Аллах берген ариулугъуна да къууанмагъанма. Бир муратым: теркирек ёлюрге эди. Ол заманда Аллахны ахшылыгъы сакълагъанды мени, ансы ёлюрге жетген эдим. Ол заманлада мен карт салыучула бла байламлы эдим. Хуржунумда уа бир „кёкден келген“ къагъытны жюрюте, гюняхлыкъны эм теренине батылып жашай эдим.

Бир къауум жыл мындан алгъа мен Раббийге къуллукъ этерге къаст этгенме. Гюнях жиписинден дуня жарыгъына чыгъаргъа эди муратым. Энди уа, мен Масих Иссаны инсаны болгъанымы билгенликге, къалай эсе да жүрек ырахатлыгъ’а табалмайма, жукъгъа къууаналмайма. Ёлюмню юсюнден сагъыш этсем, къутхарылыуну болуруна да ийнаналмай башлайма. Санларым тюшюп, къарыуум таркъайып, алай айланама. Тилек юйге баргъанны, Библияны окъугъанны, тилек этгенни кесиме борч этгенликге, аладан жүрек учуну табалмайма. Къалай сие эдим толу къутхарылыугъа жетерге, алай кючюм къарымайды“.

Былайда да, баям, бир артха тартхан, къолун-

бутун байларгъа кюрешген бир кюч барды. Аллахха шукур! Хар тюрлю бугъоуланы юзерге Иссаны кючу барды!

Берлин тийресинде жашагъан бир кызы жазады: „Мен Аллахха жүрегим суююп табынмагъанымы, Андан кюркүгъанымы юсюнден ачыкъдан айтыргъа сюеме. Ол этерик Тюзлюк Сюдню эсеме тюшюрсем, санларым къалтырап башлайдыла. Бир жол Чюютлюлеге жазылгъанны (10,31) окъугъанымда, ол мени ючюн жазылгъан окъуна суннган эдим: „Жашау бериучю Аллахны къолларына тюшген кюркюнчлуду“ – деген манга къжау айтылгъанча кёрюннген эди. Мени халымдача тургъандан эсе, Аллахха ийнанмай тургъан окъуна иги болурму? Бир жол билгич къатыннга барып соргъан окъуна этген эдим: „Мен къачан аурукъма?“ Ол халымда жанымы Къутхарыучугъа берирге тынчыракъ болур эди. Сора жаным излеген тынчылыкъны ол заманда табар эдим“.

Былайда ибилисни талмагъан кючу кёрюнмеймиди? Жаны Аллахха тартынып тургъанлай, ибилис а, билгич къатыннга тюртгенлей турады: „Бар да, ууахтынг къачан жетерин бир бил“, – дейди. Ма алай бла адамны Раббийге баргъан жолун ибилис кеседи да, аны жашауу толусунлай къара кюнню къолуна тюшюп къалады. Къалай харамды ибилис!

Бирси къагъытда жазылгъанны окъуюкъ: „Баш иеми ата-анасы алгъын бир дин тутхан юйюр бла байламлыкъ жүрюте эдиле. Сора, билмей тургъанлай, ол байламлыкъ юзюлюп къалды. Андан сора уа бир къарт къатынчыкъ анамы карт салыргъа юйретди. Андан сора уа ол, кьуру кесини

угъай, башхаланы да боллукъ заманларын айта башлады. Мени эрим Аллахны ахшылыгындан масихчи студентлени биригулерини юсю бла Раббийге тилек этип тебирегенде уа, къайын анам акъылдан шашханча болуп къалды. Ол анга къуллугъунга заран келтирликсе дегенлей турду. Эрим аны болмачы буйругъуна сыйынмай тебирегенде уа, анга бузулгъан жашынача тырман этип турду. Бир-бирледе, жашы тилеп, ол Библия окъугъаны да бола эди, карт салыуну къояргъа да айтхан эди. Алай бир кесекден, хар айтханын унутуп, эсги ызына тюшюп къала эди. Энди уа ол, масих динден толусунлай кетип, билгичлеге къалгъанды. Бир жол кеси кесин ёлтюрюрге да умут этген эди. Бир-бирде ол бир хычыуун, жарыкъ къагъытла жазады, бирде уа, артал да сылтауу болмай, огъурсуз сёзле да окъуйбуз. Бир сейири уа: биз Аллахдан шафауат алгъан кезиуледе чамланады ол бизге. Ол затны кеси билмесе да сезген а этеди. Бир жол ол бизге, сабийлерибизге да къаты къаргъыш этди. Арта уа, тобагъа къайтып, ол къаргъышланы артха алды. Бизден ыразылыкъ болмай, боллукъ жашауубузну билгичге айтдырыргъа кюрешди. Мени эрим анга бу ишлерин къойдурургъа кюрешди, алай андан не къыймат чыкъгъанын а билмейме“.

Кёремисиз, анасын сабийлерине къаргъыш этерча чекге жетдирген ибилисни ишлерин! Мындан уллу зарауатлыгъ’а къайда! Масиххе къуллукъ этген жашы дин тутхан къызыны алгъаны ючюн къуаннган этер орнуна, анасы акъылындан шашханды.

Жарсыугъа айтыргъа керекди: карт салыучула-

гъа байлашхан адам, не ачыкъ жүрекден тилеп жүрешсе да ырахатлыкъ алалмай къаллыкъды. Саксониядан жазгъан тиширыуну къагъытында былай айтылады: „Тюзюн айтханда, мен бир кесек тынчайгъаннга ушайма, алай чынтты жүрек ырахатлыкъ бла тамблагъы кюнюме ийнаныу а келмегенди. Алгъын мен билгичлеге баргъан эдим, кёп кере карт да салдыргъан эдим. „Къалай азатланыргъа боллукъду“ деген китапчыкъны да окъугъан эдим, алай манга жукъ да болушмайды. Ах, нечик сие эдим мен Аллахны жарыкъ жүрекли сабийи болургъа! Кёз жашларымдан, тилеклеримден да бир тюрлю хайыр чыкъмады. Нечик сие эдим азат болургъа, аны юсюнден къууанчымы уа бирсилеге да билдирирге!“.

Иссаны ызындан барыргъа хазыр жан, гюняхларына кечим алып тургъанлыкъгъа, жүрек ырахатлыкъ табалмай инжилгени нечик жарсыулу ишиди. Ибилис анга: „Сен, тобагъа къайтып, Аллахны сабийи болургъа умут этесе. Алай мен унарыкъ туююлме! Сен мени оноуумдаса, сен жаланда манга табынаса, сен менесе!“ — дегенлей турады. Жан ырахатлыкъгъа жол салыр ючюн, бу туююмчеклени тешер ючюн, кёп тилек этерге керекди. Анга берилип къалгъанланы ибилис, жанларын бийлеп тургъан угъай, аланы санларын да бугъоуу бла къысханлай турады. Ол, эм алгъа алтын таула берирге айтып, ызы бла уа алдап къояды. Нек дегенде, ол ётюрюкню атасыды.

Бир эрсиз къатынны жазгъан къагъыты: „Ма 27 жыл болады мен бир къоркъунчлу ауруудан ауруп тургъанлы. Ол кеси да, мен ангылагъандан, билгичликни хатасындан чыкъгъан затды, — деп жа-

зады ол насыпсыз тиширыу. Мен биринчи ауру-
гъанымда манга жаланда 26 – жыл бола эди, энди
уа манга 53 болады. Ма ол озгъан жыйырма жети
жылны ибилис мени санымы, жанымы, кѐлюмю
да къыйнап тургъанды. Школда мен Библияны
дерслерин бек суююучю эдим, анга сабийликден
окъуна тартына келе эдим, Аллахха таза жүрекден
табына эдим. Библиядан иги кесек таурухну бла
назмуну кѐлден билип туруучу эдим. Артда уа
мени кѐп заманны ибилис къыйнап турду. Къайры
барсам, къайда жүрюсем да, ызымдан тюшген-
лей, таймай къыйнап, апчытып, бир да жашаргъа
къоймай айланды. Андан бери мен, кѐлом жер
бла тенг болуп, ичими мудахлыкъ, жарсыу бий-
легенлей жүрюйме. Бир-бирде акъылдан шашып
баргъанча да кѐрюнеди. Санларым да ауруй-
дула. Аны юсюне уа ассы келген оюмла да ба-
шымдан кетмегенлей турадыла. Мен кесими къо-
рууларгъа, Библиядан назмуланы айтып сакъла-
ныргъа да кѐп кюрешгенме. Мени ючюн бирси-
лени тилек этдирип да кѐргенме. Алай андан бери
мени къууандырырча тюрлениу болгъанды деп
билмейме. Алай мени къутхарлыкъ жаланда Аллах
болгъанын, бугъоуладан жаланда Ол азатлары-
гъын билеме. Ол Аны къолундан келмезлик зат
туйюлдю. Алай къачан боллукъду ансы?“ Ёмю-
рюнг ибилисни бугъоуларында кетгени нечик
жарсыулу затды! Аллахыбызгъа ийнанып, Аны
кесибибизге Баш таянчакъ этип турсакъ, жашау
артал да башха ыз бла барады. Ол заманда Даут
22-чи зикиринде айтханны сынайбыз: „Ол мени
жашил отлаулада тынчайтады эмда мени сабыр
суулагъа элтеди. Мени жаныма къарыу береди,

мени тюзлюкню жолларына тюзетеди Кесини аты ючюн“. „Аллахны юсюнден: „жаныма къарыу береди“ — деп айтылады. Ол тиширыуну къагъытында уа: „жан ырахатлыгъым жокъду“, — деп айтылады. Башхалыкъны эслеймисиз? Бу затны хыйнычылыкъ бла кюрешгенле, алагъа жюрюучюле да эшитигиз!

Прибалтикадан келген къагъытны уа дин кзул-лукъчу жазганды: „Бизде гюняхлыкъ батмагъына кыйнала, аны билирге сюмегенле, аны Раббийни аллында къаллай кутсузлукъ, жийиргенчилик да болганын ангыламагъанла бардыла, — дейди ол. — Мындан алгъа кесин таза динде жюрюген сунуп тургъан бир тиширыу бла ушагъым болганды. Аллах Сёзю жюрюген жер болуп, ол бармагъан, ол кёрюмеген бир жер болмаз: тилек юйде, пасторда, Библияны дерслеринде, дин жыйылыуларында болсун — къайда да ол табылгъанлай туруп. Алай аны ючюн Аллахха бир кесекчик окъуна жууукълашхан сунмайма. Ушакъ ачыкълагъаннга кёре уа, ол алгъын билгичле бла байламлы болуп турганды“.

Билгичликни гюняхы кзуру кесинге жетип квалмай, ахлуларынгы, жууукъларынгы да бийлеп башлайды. „Мени анамы эгечи, хыйны этгени бла квалмай, хыйнылы къагъытла да жазып турганды, — дейди бирси къагъыт. — Аны ёмюрюнде ненча бушуулу, жарсыулу кюнле да болгандыла! Быллай къаргъышлыкъ халда аны жашы, кызы, мени бийчем, башха ахлуларыбыз да эзилип жашайбыз. Бек уллу палахы уа: аны Аллахдан бир тюрлю ангылауу жокъду. Бирсилени да — алай. Ала бир жыйылыудан бирине чапханлай айланадыла“.

Кертиси бла да къаллай къаргъышлыкъ иш болганды! Ала жүреклери бла талпынып излегенликге, тюз жолгъа тюшалмай айланадыла. Заманында тобагъа къайтып, гүняхларындан къутулур амал этмеселе, адамла къаллай азаплыкъгъа жетедиле. „Мени анамы эгечи бир тюрлю къара ишлеге табынып жашайды. Аракъы бла тютюн ичмей кюнню озмайды. Аны жашы, ол жашыны къатыны да ибилисни оноунда толусунлай бийленипдиле. Хыйнычылыкъдан чыкъмагъан не зат болур. Мени къарындашым магнетопат болганды. Ол сёзню магъанасын хазна ангыламасам да, аны реклама къагъытында: „Тилек болушмайды“, – дегенни окъугъанлай окъуна ангылагъан эдим Аллахха чюйре келген зат болганын. Къарындашымы манга жаза тургъан къагъытларында да кёрюнюп турады ол“.

Баден шахардан келген къагъытда жазылганын да бир окъуюкъ. „Мени къоншум, жашаулу къатын хыйнычылыкъ бла кюреше эди. Боллукъну да айта биледи дей эдиле аны юсюнден. Мени анам, ыннама да сормай, ол а динли тиширыу эди, къуртха къатыннга барып, келир жашауундан абери билирге умут этди. Артда уа ол тиширыу бизге терк-терк келиучю болду. Ыннам, ийме муну юйюбюзге, деп кюреше да, амал болмады. Мен а ол кетгенден сора тилек эталмай къала эдим. Нек дегенде, юйюбюз огъурсуз жинледен толуп эди. Эм кичи мен эдим. Алты жылымдан окъуна астма болуп къыйналып жашадым. Мен уллуракъ болганда, анам, билгичге барып, эрге чыгъарымы-къалырымы сорду. Ыннам ёлгенде, манга 15 жыл бола эди. Аны бла бирге дин таянчагъым да

оюлду, ибилис да бизни юйде кетмезден орналды. Ахырында, айта кетип, мени да ол хыйнычыгъа барырча этдиле. Энди мен не эсе да угъай деп да кюрешмедим: бир гюнях, эки гюнях – не башхалыгъы барды, деп къойдум, анга атлана. Ол мени битеу озгъан жашаууму, бусагъат жашаууму да бир кесегин айтды. Сора, билмей тургъанлай, хапары юзюлдю: „Бусагъатда, – деди, – ким эсе да аллым-да бир къагъытны тутуп, мени жукъ кёралмазча этгеннге ушап турады. Артал да жукъ айталлыкъ туююлме“. Ол мени жашаууму, артдаракъда ачыкъланганнга кёре, тюз кёргюзтген эди. Алай тюз дегенде да, мен тобагъа къайтхан ууахтыгъа дери. Ол кезиуге дери ибилисни бугъоуларында тургъаныма мен толу ийнанган эдим. Мен билгич къатында болгъандан бир къауум кюн озуп, ол тиширыуну атлауучладан жыгъылып, боюн жигин сандыргъанын эшитген эдим. Алайда ичиме, айтып-айтмазча, аллай къоркъуу кирген эди. Мудахлыкъ бийлегенден, акъылымдан шашып ишми къала турама дегеннге жете тебиредим. Атлагъан жерим а къалай эсе да батылып баргъанча кёрюндю. Юйюрюбюз артал да чачылды. Анам бла къарындашларымдан бири Америкагъа кёчюп кетдиле. Мен да ары кетдим, алай кётюрюлюп, солургъа хауа жетишмей башлайды. Ёлюр чекге жетгеним да аз болмагъанды. Бу ангылашынмагъан, бу къужур ауруу мени артал да тюгендиргенди. Эгечим да бек къыйналады, анга не болгъанын ол да билялмайды. Башы агуман болуп, аузундан сёз чыгъармай, тёгерек айланып тургъан кезиулери аз болмайды“...

Бу гюнях деген сау юйюрлени, тукъумланы

окьуна кьайры элтгенин, не халгъа жетдиргенин кёрдюгюзмю? Энтда да бир жарсыулу кьагьытны юлгюге кёргюзтейим да бу теманы аны бла жабайыкъ. Хар адам хыйнычылыкь, билгичлик неге келтиргенлерин андан толу ангылар деп умут этеме, ол ибилисни бугьоууна кьалай тюртгенин билир деген оюмдама.

„Нерваларым алай кьозгьалгьан эдиле, тап акьылымданмы шашып кьалдым дегеннге жетген эдим. Сабий заманымда мен терк-терк ауруй туруучу эдим. Аны ючюн анам мени обурлагьа, хыйнычылагьа да аз жюрютмеген эди. Мен аны бла бу затны юсюнден тынгылы сёлешгенли, анам гюнях алгьанына женгдиреди. Кеси да бир халал жюрекли, бир сабыр акьыллы болгьанча кёрюнеди. Мени кьыйналгьанымы кёрсе жарсыйды. Болса да адамны кьалай кьыйналгьанын, кьаллай азап чекгенин кёрсенг, кесинги да кёлюнг жер бла тенг болады, жанынг ауруй, кесинг да аны бла бирге азап чекгенча боласа. Алай бизни уллу кьууанчыбыз барды — Кьутхарыучубуз; Аны ючюн жашагьаныбызгьа, Анга кьуллукь этгенибизге кьууанабыз; Ол бизни тилеклерибизни эшитгенине кьууанабыз. Аллаи кьадаргьа итингенле дагьыда бардыла, алай ибилис кесини кючюу бла аланы акьылларын бийлегенди. Сёз ючюн, сабийлерин билгичлеге, хыйнычылагьа элтген ата-анала алагьа аманлыкь этебиз деп кюрешмегендиле. Сиз, Аллахны сабийлери, кьууанч, жарыкьлыкь да Раббийни кьолунда болгьанын билгенле, ол ибилисни тузагьында инжилгенлени кьайгьыларын этигиз, алагьа азат жолун табаргьа болушугьуз. Кеслеригизни тилеклери-

гизде аланы унутмагъыз. Алагъа Аллахха, Къутхариучугъа эмда Жапсарыучугъа жол табаргъа болушугъуз.

ЁЛГЕНЛЕНИ ЧАКЪЫРЫУЧУЛА (спиритизм)

Бу жол а мен сизни ёлгенлени чакъырыучуланы, аланы жанларын чакъырыучуланы ишлери бла шагъырей этерикме.

Бир тиширыу былай жазады: „Мен карт салыу бла, ёлгенлени жанларын чакъырыу бла да жы-йырма жылны кюрешгенме. Адамла манга кёп келе эдиле, бири-бири ызындан ашыгъып жете эдиле. Мен этген билгичликлени кёбюсю жети-шимли болгъан эди. Мен кесим жарлы жашагъан-ладан эдим да, бу иште бир уллу хата барды деп билмей эдим. Бир жол манга ийманлы тиширыу келди да, бу гюняхлы ишинги къойсанг иги болурму эди, дегенни айтды. Кете туруб’а мени карт салыуну юсюнден бла ёлгенлени жанларын чакъырыуну юсюнден китабымы да алып кетди. Андан сора тынчылыкъ табалмай кёп айландым. Жияй да, тобагъа къайта, Аллахны аллында ол затла бла кюрешмезге ант этдим. Бир кесекден тилек юйде кьуллукъ этгенлеге кьошулдум. Эрим бу затны бир да жаратмады, алай мен ызыма къайтмазымы ангылатхан эдим. Бир жол, ол сау заманда: „Мени бла бирге тилек юйге келирми эдинг?“ – деп да бир соргъан эдим. Ол а манга бир тапсыз сёзле бла жууаплагъан эди. Бир жол къайдан эсе да халы осал болуп келди. Сора тили тутулуп, жукъ айталмай, ахыр ууахтысына дери эсин сакълай, бир бек азап чекди. Мен а, тобукъланып, Аллахдан аны гюняхларын кечерин, аланы мени боюнума салырын тилеп турдум. Ол,

мени тилеклерими эшите, кёз жашлары чыгъа, ёмюрлюк дунясына алай кетди.

Эрим ёлюп кетгенден сора мен диванымы тюбюнден бир къужур тауушла: ит гырылдагъанча, бир зат мурулдагъанча затла эшите турдум. Алай энди мен жукъдан да къоркъмай эдим. Мен Аллахыма юйюрсюне, Анга ийнана баргъаным ючюн. Былайда ачыкъдан айтып къояйым: мен билгичлик бла, чакъырыу бла кюрешген заманларымда да, эшик къаты этилип тургъанлыкъгъа, отоумда ангылашынмагъан тауушла эшитип, бир къужур ауанала да эслей тургъан эдим“.

Бу тиширыу ибилисни бугъоуларындан азатланалмай тургъанына бюгюн да тарыкъгъанлай жашайды. Анга тюбей туруучу тиширыуладан бири: „Бу шёндю да ибилис бла байламлы иш болурму?“ – деп сорады.

Сёзсюз да алайды. Ол ибилисни бугъоуундады. Аллахны Сёзю уа: „Раббийни аллында харамды быллай иш бла кюрешген“, – дейди.

Чын аякъла буруу

Берлинден келген къагъытда чын аякъла бургъанны, андан сора болгъан ишни юсюнден да айтылады: „Юйдегим бла мен чын аякъ бурууну юсюнден тенглерибизден билген эдик, – дейди къагъытны жазгъан. – Хыйны ишле ибилистен келгенлерин биле, биз ол затлагъа къатышмай эдик. Бу иш а бизге бек сейир кёрюндю. Чын аякъ къагъытда жазылгъан харфланы биринден-бирине бурула тохтай эди. Ким бла сёлеширге сюйгенибизни билдирир ючюн, ёлгенлени атлары башлан-

нган харфланы айта эдик. Ахырында уа тийишли жууапла ала эдик.

Сора, бу неден чыкыгъан зат болур экен дей, жашырынын билирге умут этдик. Биз, Аллахта табына башлагъанла, огъурсуз жинледен кьоркьмай эдик. Алай, ачыкь жюрекден табына болмаз эдик ансы ахыры быллай палахха да келтирмез эди, бизни былай гюняхлы да этмез эди. Биз алыкъа къайтышмагъан гюняхлыла эдик да, Аллахха жолубузну кесибииз тыйып тура эдик. Биз билирге суйген затны Аллах бизге билдирир, ангыларгъа болушур, бу отоуда бу чын аякъны буруп билгенлерини жашырынын ачыкълар деген умутда эдик. Биз аны ахырында билдик; алай биз умут этгенча амал бла билмей, артал да башха амал бла. Бир жол юдегим, мен да соруула бердик. Аны бла уллу кюреш да башланды. Биз, жинминле бла сёлеширге суймей, болгъан жашырынны керти иште ачыкъларгъа умут этдик. Иш алайгъа жетгенде, чын аякъчыкь къатыдан-къаты бурула тебиреди. Харфланы чачып, жангыдан жыйды. Биз къарангылыкъны руху бла угъай, кертиликни руху бла ушакъ этерге суюбиз дегенлей турдукъ. Ибилистен келген иш эсе уа, жууабы да керек туююлду дедик. Ахырында: „Аллахны келечиси“, – дегенни окъудукъ.

Бу рух бизни эсибизде болмагъаннга да жууапла бере башлады. Аны атына ишеклигиз алыкъын кетмегенни да билип, анга да жууап берди: „Арсарсыз ийнаныгъыз. Мени сизге Аллах ийгенди. Сиз Аны керти да излепенигиз ючюн, Аллах сизге эс бургъанды. Ол Уллу Аллахны кючюнденди. Аллах нени суйсе да, кимге суйсе да ачады.“

Андан сора кѳаггытда кѳп тюрлю зат чыкѳды: ахырзаман жууукѳду, сиз Аллахны сауутлары болургѳа керексиз, сиз ахыр файгѳамбарла болуп, дуниягѳа, сюд башланнгынчы, хапар элтирге керексиз деп.

„Аллахны келечиси“ аланы ючжыллыкѳ кѳызчыкѳларын да кесине аллыгѳын айтды. Андан сора онбиржыллыкѳ жашчыгѳыгѳыз бла файгѳамбарлыкѳ кѳуллукѳну башларгѳа керексиз деди. Эри да кѳатыны да ала бла Исса Масих сѳлешгенине ийнандыла. Кѳп заманны ичинде ала анга сейир этип турдула. Ала ашаргѳа да, ичерге да унута эдиле, сабийлеге да аш бермей эдиле. Ол хыйныны кючю алай уллу эди. Ол болум амандан аман бола бара эди. Тиширыу аман затланы кѳайтарып туругѳа керек эди. Ала да аны жюрегинден чыкѳгѳанча кѳрюне эдиле. „Ол кѳужур затла мени жюрегимден чыгѳа эселе, аланы ары салгѳан ибилисди, мен тюйюлме“. Ол сѳзледен сора чын аякѳ бек „тынгысыз“ бола эди.

Ахырында ала ибилис бла байлашып тургѳанларын ангыладыла, ол аланы алдап тургѳанын да сездиле. Сора бу ишни юйлеринден тамыры бла кѳурутургѳа таукел болдула. Ол кезиуде аланы отоулары бир аман ийиследен толду да, болгѳанны жуууп, жатар жерни да алышындырыргѳа тюшдю. Аш адырланы да алышындырдыла, нек дегенде, ала бла хайырланыр онг кѳалмагѳан эди. Бир кесекден юйдегини шайтанла бийлеп, онгун кѳурутуп башладыла. Сора ол, ахыр кючюн жыйып: „Исса, жазыкѳсын манга!“ — дегенни айтып кѳычырды. Шайтанла олсагѳат думп болдула. Энди уа бу адамла, кеслери айтхан-

нга кёре, ибилисни бугъоуундан артал да азатлан-
нгандыла.

Ма ол „хатасыз“ ишден: чын аякъ неда стакан
буруудан чыкыгъан затла.

Быллай ишлеге къатышханла нечик къоркъунч-
лу затлагъа тюбейдиле. Бир жаш медсестра уа
былай билдиреди: „Бир талай заманны мен,
ёлгенлени чакъырычу болуп кюрешген бир жаш
адамгъа къарай, сейир-тамаша затны кёрдюм. Бир
ингирде, аны къатында олтуруп, анга Аллахны
Сёзюн окъуй тура эдим. Жукъум келмей эди да,
кетерге да ашыкъмай эдим. Алайлай, кече орта-
сында, жашны жатар жеринден чыгып келген
жаннган отну кёрдюм. Жалын ийисни окъуна
сезген эдим. Сора бир зат аны ёчюрдю, мен а
аяусуз тилек эте тура эдим. Экинчи кюн мен,
башха амалым къалмай, Аллахдан тилек этгенлей
турдум“.

Ёлгенлени жанларын чакъыра кюрешгенлени,
ол ишлерин кёюп, ахыры бла да тазаланнган-
ларыны юслеринден мен эшите тургъанма.

Магнетизм

„Бир адам магнетизм деген бла кюреше эди. Бу
ишге „жанланы чакъырыу“ бла кюрешип баш-
лагъанлы кёлленген эди. Ибилис бу иши ючюн
анга уллу хайыр тюшюрюп туругъа айтхан эди.
Къатыны да аны болушлукъчусу болгъан эди.

Анга саусуз келсе, ол анга бир амал эталмай
къалса, бирси отоугъа ётюп къатыны бла бирге
ибилисден болушлукъ тилеп башлай эди. Ол а
саусузну аурууун тохташдырып, анга багъар амал

бармыды-жокъмуду дегенни билдире эди. Ол магнетизёр кесини мукъладис толкъунлары бла бир кюннге юч-тёрт адамгъа къарай эди. Ахыргъы саусузлары уа ол толкъунладан азыракъ ала эдиле. Баям, кючю таркъая башлай болур эди.

Саусузланы кёбюсюне къарар ючюн, ол жинлеринден жангы кюч алыргъа керек бола эди. Аны себепли, хар кюн сайын къарар адамларыны санын кеси тохташдыра эди. Ол мукъладис кючню суюгени чакълы ала эди. Нек дегенде, „таматасы“ аны кюч керекли этмей эди.

Биз, ол юйюрге барып, Аллахдан тилек этип тургъаныбызда, къатыны да Аллахха аяусуз табынып турду. Ол кюнледен башлап, эрине саусузла келмей башладыла, къатынын а билгичлени биригиулеринден къыстап ийдиле. Бу зат 14 кюнню барды. Ол тиширыу бизни билгичлени жыйылыуларына чакъырып, халны ангылатыргъа керегин айтдырды. Аллахны ахшылыгъындан ол биригиу терк чачылгъан эди. Анга жюрюучюле уа, Аллахха жол излей, Инжилни окъугъан жыйылыуларыбызгъа жюрюп тебиреген эдиле“.

Магнетизмни хатасы бу хапардан окъуна шарт болады.

Къоркъунчу сынамла

Бир-бирле, бу затланы юслеринден лекцияладан сора къара кючлени тузакъларына тюшер къоркъуу да барды дейдиле. Аны юсюнден бизге келе тургъан къагъытланы биринде былай айтылады:

„Озгъан жыл бизни шахарда гипнозну, спери-

тизмни (ёлгенлени чакъырыуну) юслеринден лекцияла болгъан эдиле. Мен да баргъан биринчи лекция гипнозгъа аталып бардырыла эди. Залгъа кире туруп, мен визит картымы берген эдим. Сынамларын башлай, гипноз этиучю, адамланы сеансха иги хазырлар ючюн, къолларын къолларына салып, битеу эслерин анга берип олтурурларын изледи, хар аны айтханына иги тынгыларгъа чакъырды. Бир кесек замандан бир-бирле къолларын айыралмай къалдыла. Ишни башы байламлыкъ эди да, гипнозчу муратына жетген эди. Сора ол, 7 адамны айырып, сынамларын андан ары бардырды. Ол аланы жукълатды да ушамагъан затла этдирип башлады. Бу затха бек сейир этип юйге келгенде, Инжилге ийнанган эгечлериме башдан-аякъ хапар айтдым. Ала бу затланы ибилисни ишлерине санадыла, алай мен алагъа арсарсыз ийнанып къалмадым. Тёшегиме жатханда уа жукълаялмай кёп къыйналдым. Алайлай, мени отоууму эшиги жер тепгендеча къалтырап башлады: „Бу не затды? Не болгъанды? – дегенни айтып, эгечиме къоншу отоугъа чапдым. „Билмейме“, – деп къойду эгечим. Эшиг’а бекденбек къалтырай тебирегенди. Мен жангыдан ундуругъумдан секирип турдум да чыракъны жандырдым. Алай хал тюрленнгенге ушамады. Мен а, асыры ахым кетгенден, эгечиме: „Аллахдан тилек эт!“ – деп къычырдым. Ол тилек этип башлады. Алай абери тюрленнгенча уа кёрюмеди. Сора эгечим, Библияны ачып, анда Аллах анга кёргюзтген жерни окъуп башлады. Ол окъугъандан мен жукъ да ангыламадым, нек дегенде, ол кезиуде ким эсе да бизни юйюбюзню къатында тургъанча

кёрюндю. Сора эгечим: „Къарындашла, сакъ болугъуз... философия бла эм бош терилтиучю сёзле бла сизни бир киши да жесир этмесин“ (Кол. 2. 8) – дегенни жангыдан окъуду. Аны эшитгенде, ибилис мени алдап тургъанын ангыладым. Санларымы электроток ургъанча болуп, ибилис бла кюреше башладым. Ол кезиуде эгечим: „Масих Иссаны аты бла айтама санга, ибилис, аны къатындан тай?“ – дегенни айтып къычырды. Ызы бла къара кюч да жокъ болуп кетди. Артда уа, эгечим бла мен, сора дагъыда биреулен Аллахха бирден тилек этип турдукъ, мени ибилисни бугъоуундан азатларын тиледик. Экинчи кюнню ингиринде ибилис мени отоуума жангыдан келип, къалтыратып башлады. Мени ийманлы шуёхум, Масих Иссаны тёгюлген къаны бла онгнун алды къара кючню. Аллах бизни тилеклерибизни эшитгенди, мен да ибилисни бугъоуундан толу азатланганма“.

Бир-бирле хар жерге да барып, хар нени да кёрюп, нени да сынап турургъа керек сунадыла. Башда айтылгъан хапаргъа кёре аллай адамлагъа къоркъуу болгъанын барыбыз да билдик. „Ибилисге бармагъынгы берсенг, ол битеу къолунгу юзюп алыр“, – деген сёз жюрюйдю. Болур, алай ибилисге къол азлыкъ этеди. Анга адам толусунлай, саны, жаны бла да керекди. Ол себепден, биз къужур гипнозладан, хыйнылы лекцияладан, къоркъунчлу сынамладан кесибибизни сакъларгъа керекбиз. Жаханым оту терк жаннганын бил. Ибилисни бугъоууна терк тюшерге боллугъун унутма. Ахырында уа ол адамгъа азап жюгюн береди.

Кёз байлау (гипноз)

Гипноз бош оюнчакъ зат болмагъанына Саксониядан келген къагъыт да шагъатлыкъ этеди. „Урушну заманында, — деп айтылады анда, — мен, ачдан къыйналып, нерва ауруудан ауругъан эдим. Кючюм асыры таркъайгъандан, тутхан ишими да кючден эте эдим. Дохтурлагъа да жюриюген эдим, ала айтханча бакъдырыргъа кюрешип тургъан эдим. Алай магъана болмай эди. Ахырында бир белгили невропатологга барыргъа тюшдю. Аны къалай бла, не амал бла бакъгъанындан мени хапарым жокъ эди, ол къайгъылы да туююл эдим. Былай бир сыфатлы, къартайгъан киши манга бир бек акъыллы, мени халымы да ангылагъан адамча кёрюндю.

Биринчи кюн, ундуругъума жанлап, кёзюме къара дегенни айтды. Сора, мени онг къолуму кётюрюп, насийхат эте башлады: „Сен манга къарап тургъанлай, санларынга ырахатлыкъ келе тебирегенди, — деди дохтур. — Мен къолуму сени мангылайынга салгъанлай, арыгъанча болуп шошайырса, сора жукълап къалырса. Артда уянганда уа кесинги саулукълу, къарыулу да болгъанынгы сезерсе. Сен къолунгу артха алыргъа кюрешесе, алай артха алаллыкъ туююлсе. Сен терен жукъгъа бата тураса“... Бу сёзле мени кюллюгюмю келтиргенден башха магъана бермей эдиле. Нек дегенде, мен жукълагъан да этмей эдим, халым да тюрленмей эди, къолуму уа артха алама десем, бек терк алаллыкъ эдим.

Дохтур мени гипнозу бла багъып башлагъанлы,

хар эрттен сайын, төрт сагыат болгъанлай, мени заранлы жинле, аман тюшле да кыйнап башлай эдиле. Бир жол а дохтур, саусузла былай кыйналмайдыла деди. Быллай сёзледен мен ырахатлыкъ табалмадым, аладан манга хайыр болуп сезмедим, Алай хар жангы эрттенликни, ичими кьоркьюу ала, Аллахха тилек эте, алай турдум. Ол манга болушур, ангылатыр халымы, деген умут бла булжутургъа кюрешдим кесими. Мени заран затдан кьутхарырын Аллахдан тилей, ёмюрден ахыргъа Аны болгъанлай жашаргъа сёз бердим. Хар гипноз этерлерини аллында мен кыыстау тилек этгенлей турдум, Раббийден келир болушлукъгъа ийнанмакълыгъымы бир да ташламадым. Аман тюшлерим башланганда уа: „Исса, болуш манга!“ – дегенни айтып кычырдым. Алай бла жинледен азатландым. Аллах, мени тилеклерими эшитип, бир кесекден манга Кесини жууабын ийди:

„Сен гюняхларынг ючюн тобагъа къайтып, Аллахынга кьуллукъ этерге мурат этип тураса, алай бу адам сени кесине ауушдуруп, кеси оноууна бойсундурургъа кюрешеди. Аллах алай болурун суймейди, сора сени кьоркьюуну себеби бла гипноздан азатларгъа умут этеди“, – деп айтыла эди Аны жууабында. Мен Аллахха ол жууабы ючюн махтау айтама. Не къарыусуз болсам да мен, ийманыма кёре ол гипноздан хайыр алмазымы дохтургъа айтдым. Ол сёзюме эс буруп тынгылады, ышарды, халына кёре айтханымы ангыламагъанын эследим. Ол бир тюрлю хата болмазына ышандырыргъа кюрешди. Алай, ол мени алдагъанын толу ангылап, клиникадан арсарсыз кетдим“.

Аллах бизге басымлыкъны, тёзюмню кесибииз да

танымагъан биреуге берирге деп буюрмагъанды. Бир башханы оноуна бойсундуруп ючюн бермегенди. Аллах жаратхан инсанла жаланда Аллахха ышаныргъа эм Иссагъа ийнаныргъа керекдиле.

Башда айтылгъан спиритизмни (ёлгенлени чакъырыуну) юсюнден, андан чыкыгъан палахланы юслеринден да Шарлоттенбургдан келген къагъытдан билирге боллукъду:

„Жюйюсхан Х. айтханнга кёре, анасыны заранлы жини аны кёп жылланы алдап турады. Хатасы уа айтып-айтмазчады. Аны къатыны ёлгенди. Ауруун а киши да билялмагъан эди. Аны этини кызыл тамгъалары асыры ачытхандан, ол харип, азап чегип тургъан эди. Анга киши болушалмагъан эди. Ол ауруу спиритизмни тинтирге кюрешген бир жюйюсханнга жукыгъан эди да, ол да ёлген эди. Аны умуту уа бу затны юсюнден лекцияла окъургъа эди.

Бир таныш тиширыу бу ауруудан бир бек къыйналгъанын кёргенде, мен анга билгичлик бла иш кюрешгенмисе деп соргъан эдим. Ол аллай зат бла кюрешгенине женгдирген эди. Ол саусузну юйюнде билгичликни юсюнден китапланы, бирин къалдырмай жыйып, отда кюйдюрдюм. Къолларымы юсюне салып тилек этдим. Бир кесекден тиширыуну халы игиге айланды. Экинчи кюн а ол жатхан жеринден саппа-сау болуп турду“.

Дагъыда бир сейирлик зат: спиритизмге берилгенле, аны бла кюрешгенле да Аллахны Келямына тынгылаялмайдыла. Не жукълап къаладыла, не, бирсилеге чырмау эте, къуру да эснел турадыла. Ауруулары тереннге кетгенлени жинлери къозгъалып, ала кычырыкъ-хахай этедиле, санларын

къалтырауукъ алып башлайды. Бир жол бир жаш кызычыкъ, алай эте кетип, тили тутулуп къалгъан эди.

Бир-бир билгичле, ёлгенлеге соруу эте, не жууапны да аладыла. Берлинде, ёлгенлени жанларын чакъырыучу бир къатынны эшигинде, тюрлю-тюрлю жинлени чакъыргъаны ючюн алгъан хакъы да жазылып эди. Аллай билгичле ийнанган адамланы къатында жинли боладыла. Ала бирде къарамларын тепдирмей, къатдыргъанлай туралдыла, не тюрлю-тюрлю башлайдыла, бир-бирде уа ийманлыланы тюрлю-тюрлю тебирейдиле. Бу айтылгъан юлгюле спиритизм бла кюрешгенлени, алагъа ийнанганланы да ишлери не бла бошалгъанларын кёргюзтедиле. Къалай оюмсузду билгичликни кёп зат билирге сюеме деп хайырланган. Башында айтылгъан юлгюле адамланы сакъларгъа керекдиле. Алай болгъанлыкъгъа, гебенекле чыракъгъа баргъанлай, жангы адамла билгичлени жыйылыуларына барадыла! Артда уа аланы кюрешген къанатла бла кёресе.

Ибилис жарыкълыкъ мёлегини кийиминде кюрюне билгенин дагъыда бир юлгюде айтайыкъ. Анда „окультисты“ дегенлени юслеринденди хапар. Ала жыйылыуларында абустол Пауул, Лютер, башхала да болгъанларына ийнандырыргъа кюрешедиле. Ол ниетлерин тюрлю-тюрлю амал бла сингдиредиле. Бек палахы уа – ала Исса бла ушакъ этгенча кёргюзтюрге итинедиле. Аны къалай ангыларгъа боллукъду? Ала ишлерин Аллахдан келген келям бла бардыргъан сундурадыла. Ёлгенлени чакъыргъан уллу гюнях болгъанын, Аллахха чюрешген келгенин а биз бек ахшы билебиз. Къаллай

нюр келлигин а киши да билмейди. Тилекле айтылып тургъанлыкъгъа, нюр келмеди. Адамла уа сакълап турургъа керекдиле. Андагъыла ийманлыла болургъа керекдиле. Ийнанмагъанланы ары къоймайдыла. Обурлары – бир 70 жыллыкъ тиши-рыу. Тышында аны бирси тиширыуладан башхалыгъы жокъду. Кесин жюрютгени, сёлешгени да – алача. Мени сейир этдирген а: къайдан келген эсе да быллай къыйын айтымны ол къалай бла жазалады. Ма быллай юлгю: „Сизни Къутхарыу-чугъуз Раббийни эм мени Аллахымы аты бла мени нюрюм келеди – сизни къарындашыгъыз Пауулну нюрю. Эшитемисиз? Былайда тюз оюмлу болмагъан жанла бардыла. Быллай оюмларыгъыз бла мытырла, эринчекле болуп къалмазгъа кюрешигиз. Сыйлы жанла, Иссаны Атасына жууукъ болугъуз, ансы къоркъуугъа хорлатып къоярыкъсыз. Нек дегенде, сыйлы жанла, бизни насып кюню жарытхан къадарда, умутларыгъыз толлукъдула Масих Иссаны хайырындан; умутларыгъыз толмай башласала уа, бир-биригизге болушлукъ келмей къалады, сиз ишекли болуп, къоркъуп башлайсыз. Алайды да, мени суйген жанларым, сизни бир-бирде къара булутла къуршаласала да, кюнюгюзню тас этмей, Иссаны Атасына ийнана, кюннге къарай, таукел барыгъыз. Аллах биргизгеди! Келир жол да жарыкъ бетли тюбешейик!“ Абустол Пауул былай айтыргъа боллукъму эди? Библиядан бир хапары болгъан былайда ёппе-ётюрюкню, алдауну ангыламай къоярыкъ туююл эди. Ибилис былайда, кесин жарыкълыкъ мёлегине ушатып абустол Пауулну атындан нек сёлешеди? Аны ангылагъан къыйын туююлдю! Аллах-

ха жол излеген жанланы ийманлы жашаудан шашдырыр ючюн, Аллахны Келямын тюз ангыларга кьоймаз ючюн этилген амал болгъанды ол. Оккультист дегенле жыйылыуларын бардырып тургъанлы 15 жыл бола эди. Ала, тюз жолну тутсала, жашауларын Раббийге кьуллукъ этиуге атасала, кьаллай бир игилик этерге боллукъ эдиле.

Теософия

Ибилис шашдыргъан дагыда бир кьауум адам барды. Алагъа „лорберянла“ дейдиле. Ала мёлеклени ауазларын эшитедиле дейдиле, аталары Лорбер дегенни китапларын а „Инжилни магъанасыз тефтерлеринден“ бийикге саладыла.

Бир ийманлы былай жазады: „Ибилис, Раббийге жууукъ ызны тутарга акьыл этгенлени да, кесине бурургъа кюрешеди. Ол мурат бла теософия деп, кьыйматсыз окьууну хайырланады. Аланы кьыйын, азаплы ишлери ючюн а бир насып ууахтыла берирге айтады. Теософия бла кюрешгенлени муратлары – азатлыкъ бла кьутхарылыуду. Жашырын жазма (Акьылманлыкъ китабы) бла „Жангы Салим“ (Лорберни илмусу) адамланы Инжилден ёнгелетедиле, аны бырнак этдиредиле.

Аланы илмулары бла шагъырей болгъан заманымда кесим сынагъан затды. Оккультистлени китапларыны амалы бла мен тюшлени жоралаучула бла, ёлгенлени чакъырыучула бла да байламлыкъ тохташдыргъан эдим. Эм алга ибилис манга тюрлю-тюрлю билдириулени жазарга буюргъан эди. Башхача айтханда, мен кьолуму узатханда, ол битеу да санларымы бийлегенди. Ибилис, ариу

сёзле айта, мени ёлгенлени чакъырыучулагъа жу-
мушчу этип къойгъанды. Жинле, мени тилими
бийлеген бла кълмай, санларымы да бийлеген-
диле. 1920-чы жылда уа, халим асыры осалгъа
кетгенден, мени телиле юйюне салгъандыла. Спи-
ритизмден къутулургъа мени артал да кълумдан
келмегенди, оккультистледен а бири да болушал-
магъанды. Сора эм къркюнчлу кезиуге жетгенме:
ибилис жюрегими да бийлегенин шарт сезгенме.
Тюз да ибилис этгенча, кеси адамларымы тюрттюм
этип, Иссаны сыйлы атын да аманларгъа кюре-
шип тургъанма. Ызы бла азап чегиу башланган-
ды. Жинле мени бекден-бек кыйнай тебиреген-
диле. Быллай сагъатларымы биринде кесим-кеси-
ми ёлтюрюрге да бир кюрешгенме... Телиле
юйюнде кълалай-алай болса да къутулгъан эдим.
Алай андан сора не кюч-къарыу, не саулукъ деген
кълмагъан эди. Кёкге жолум артал да жабылып
кългъаны хакъ эди.

Ибилис былайда „болушургъа“ келди: кеси-
кесими ёлтюрюрге чакъырды. Алай, не азап чегип
турсам да, жашаудан кетерге уа суймей эдим.

Аллахха шукур, Ол мени атып къоймады. Ол
манга башха жашау халны кёргюзтдю. Мен ийман-
лыланы кълуумуна кълшулдум, Раббийни кёл
этдирген сёзлерин эшитдим. Алай Аллах мени
алгъыннгы ишлерими билгенин сезмеклик кълалай
эсе да бир кълйгъыдан ычхындырмай тура эди.
Аны бла бирге уа жюрегимде Сыйлы Иссаны аты
бекден-бек орнала бара эди. Ахырында мен кеси-
ми толу ийманлыгъа санарча болдум. Кълалай
кълуанч эди ол манга! Аны кълалай айтып ангы-
латыргъа боллукъду! Мен жаланда Иссагъа къл-

лукъ этерге сую эдим! Энди мен ишексиз айтала эдим: Ол сауду! Аллахны Нюрю уа, мени санларымдан жинлени барын да кыстап, жангыдан жан киргенча этди. Мен кёп заманны кюрешип тургъан жинледен мени Масихни Къаны, Аны Нюрю кьутхардыла. Къарыусуз болуп тургъан санларым кёп бармай кюч ала башладыла, кёлюм кётюрюлдю, мен сау болдум. Ол оккультист дегенлени, теософланы, ёлгенлени чакъырычуланы, гипноз этиучюлени, башха, алагъа ушагъанланы эсиме тюшюрсем, жүрегим чачылып кьалыргъа жетеди. Кьутхарылыуну Масих Иссада излемеген, бу кьауумланы не сакълагъанын биле болурламы!

Ибилис менден артал да кетгенликге, бир-бир-леде, алдаргъа кюреше, заранлы жинлерин ие туруучуду. Алай ол амалсызны ишиди: мени кьоруулагъан Масихни Къаныды!“

Спиритуализм

Тюрингиядан келген кьагъытда былай жазылыпды: „Мен ишиме кёре бир дин тутхан юйюр бла танышхынчы, динден хазна хапарым жокъ эди. Ол адамла, Аллахдан тилек эте, жыйылыуларына бара, сабыр жашау халларын тюрлендирмей кечине тургъанла эдиле. Ала спиритизмге табыннганладан эдиле. Бу затдан кенгде тургъанлыкъгъа, аны уллу хатасы да болмаз деген акъылда эдим. Алай, аз-аздан жангы танышларым бла бирге аны тузугъына эслемей тюшген эдим. Ийманлы эгечлерибизден бири аны гюняхлыгъын манга ангылатхынчы, жукъ билмей тургъан эдим. Сора төрт ыйыкъ чакълы баргъан уллу кюреш башланды.

Алай, Аллахха шукур, Ол мени азатлады. Ол кю-реш баргъан кезиуде хар неда манга экили кёрюне, экили эшитиле турду. Ингирледе, жыйылыуладан сора, ичими кьоркьуу алып, кьарангы мюйюшледе бир жаннган затла кёрюне, азап чегип турдум. Аллахдан болушлукъ тилей, манга тюз жолну кёр-гюзтюрюн тилей, тилек этип кюрешдим. Масихни жамауатына кирдим; энди уа Аллахха, манга жазыкьсыннганы ючюн, манга суймеклиги ючюн кьуру да ыспас этгенлей турама“.

Спиритуализмни спиритизмден башхалыгъы – мында сынам ишле бардырмайдыла. Быланы жыйлыулары зикирле бла, тилек бла башланадыла, Библияны окъуйдула, аны тийишли жерлерин сюзедиле, бир-бирге ангылатадыла. Ызы бла уа, хар бары шошайгъандан сора, медиумла туруп, 10-30 минутну окъулгъанны юсюнден айтадыла. Кёбюсюнде: „Тынчлыкъ болсун сизге, багъалы адам улулары, – деп башлайдыла. – Сизге билдирлигим мени Кёкдеги Атамы Сёзюдю“. Медиумла кеслерин Аллахны мёлеклерине, Эски Кесаматны файгъамбарларына, Мартин Лютерге эмда башхалагъа ушатып кюрешедиле. Аллай жыйылыулада 6 медиум болады. Ала кеслерине „Чынтты жолну тутханла“ неда „Эммаусну ызын тутханла“, деп атайдыла. Алты медиумдан ючюсю – айтыучула-ангылатычула, бирси ючюсю уа – билгичле. Сёз ючюн, ала жыйылгъанлагъа аланы араларында не болгъанын ангылатадыла. Медиумну ёз нюрю кетеди да, аны шинтигини артында сюелип тургъан жин а анга сингип, ишин алай башлайды. Ол затны билгичле кёредиле.

Бир-бир жыйылыулагъа, хар кимни да кьой-

май, бир энчи адамланы иедиле. Ала уа Исса бла „ушакъ“ бардырадыла, тобукъланып, Аны сыфатына сюркелип барадыла, Андан шафауат, неда жангы ат алыр ючюн.

Ала айтханнга кёре, спиритуализм – жаланда дин ызды. Онеки абустолну атларын жюрютген къарындашланы Исса Кеси окъутады. Медиумла да Библияда тубеген атланы жюрютедиле. Масих Исса аланы юч жыл окъутургъа керекди. Андан сора ала тамамлыкъгъа жетгеннге саналадыла. Башха амал бла окъууну ала артал да кыйматсызгъа санайдыла, нек дегенде, ала „дерслерин устазларыны кълундан“ аладыла. Бу затланы, дейдиле ала, Аллах, жерде жарыкълауну хайырына, адам улуну тюз жолгъа салыр ючюн бардырыргъа эркинлик береди. Медиумлагъа эм таза, эм билимли жанла себеп боладыла. Спиритуалистле ёлгенлени жанларын да Аллахха буругъа кюрешедиле. Бир жол 200 жыл андан алгъа ёлген, тилек юйлени тонап айланган бир мажюсюню жанын да чакъыргъан эдиле. Бирси уа заманында мурдарлыкъ бла кюрешип айланган аллай „жан“... „Къарындашла“ аланы, тилекле этип, Аллахха буругъа кюреше эдиле. Аллахны атын артал да эшитирге суймеген жанла да тубегендиле. Жыйылыулагъа кеслерин эм жарыкъ жолла бла жюрюгенлеге санагъан жанла келип турадыла. Ала биргелерине башха жанланы да келтиредиле. Бир жол бир огъурсуз жан, иесинден чыгъып, „къарындашла“ уа аны артха жыялмай, кёп кюрешген эдиле. Иеси уа 15 минутну жеринден тепмей жатхан эди. Битеу „къарындашла“, анда болгъанла да тилек эте кетгенден сора тийишген эди ол жан

артха, иесине. Ол а, артал да жукъ болмагъанча, жеринден алай тургъан эди.

Келген жанлагъа „къарындашла“ уллу алгъыш этип тюбейдиле: „Сени гюняхларынг кечилмей къаллыкъ туююдюле, – дейдиле. – Ала къанча къызыл болгъанлыкъгъа, жууулуп, къардан акъ боллукъдула“, – дагъыда аны кибик затла ... Жанла тюрлю-тюрлю жашырынланы ачыкълайдыла.

Бир жюйюсхан тиширыу бир жол мени аллай жыйылыугъа чакъыргъан эди. Башха дохтурла болушалмагъанлагъа ол кеси мукъладис кюч бла багъа эди. Ол дохтурлугъун хакъсыз этгени ючюн а, адамла анга басынып бара эдиле. Мен анда бир ийманлы тиширыугъа тюбедим. Ол да бакъдырыргъа келип эди, бу иште уа бир тюрлю гюняхлыкъ кёрмей эди. Ол айтханнга кёре, мында хар неда Масих Иссаны атындан, тилек да этилип, алай бара эди.

Жыйылыуну чакъырыуу уа: „Раббий Аллахынгы, жууугъунгу да, кесинги суйгенча, суй“, – деп эди.

Спиритуализмни кенгнге жайыла баргъанына аны хар жыйылыуу стенограмма амал бла жазылып тургъаны да шагъатлыкъ этеди. Арта уа, лекцияланы кёбейтип, тюрлю-тюрлю жерлеге иедиле.

Кесигиз кёргенден, ибилис адамланы алдар ючюн кёп тюрлю амалны хайырланады. Адамла ишекли болмаз ючюн а ол Библияны сёзлерин, Аллахха, Уланына, Сыйлы Нюрге айтылгъан тилеклени да кенг хайырланып турады. Адам а ибилисни бугъоуларына тюшюп къалады. Раббийибиз, ибилисни жесирлерине жазыкъсын, аланы ол къоркъунчлу тузакъдан Кесинг азатла!

Астрология

Мен сизни бир кѡагыт бла шагъырей этерге суюме. Анда астрологияны юсюнден айтылады: жулдузла илмуну юсюнден.

„Сегиз кюн мындан алгъа мен Берлинде бир астрологга, мени боллукъ кѡадарымы айт деп кѡагыт жазгъан эдим. Кѡп да бармай, жууап келген эди. Ол айтханнга кѡре, мени жашаууму биринчи кесегинде насыбым тутарыкъ туююлду, экинчи кесеги уа битеуюнлей насып жашау боллукъду. Бек кѡарт болургъа уа, менден насыплы жокъча, алай боллукъма. Ол мени ажалым жетерге боллукъ эки да ууахтым барды, дегенди. Андан бери тынчлыгъым кѡуругъанды, не кече, не кюн ырахатлыкъ табалмай жашайма. Библияны окъуй-ма, алай андан да хайыр жокъду“.

Бу тынчлыкъсызлыкъ, ырахатсызлыкъ, астрологлагъа соруп айланган айтып-айтмазча гюнях иш болгъаныны шагъатыдыла. Алай этерге жарамагъанын адамла нек ангылай болмазла?

Энтда да бир кѡагытха кѡарайыкъ:

„Бизде спиритизм бла кюрешгенле бек кѡпдюле. Мында аллай жыйылыулары саны 20-гъа жетеди. Гитче сабийле окъуна башлагъандыла быллай затлагъа кѡатышып. Бу иш кѡаллай уллу заран келтиргенин бизге ангылатхан Аллахха барыбыз да ыспас этебиз. Мындан алгъа бизде бир жаш юйюр кѡонакъда болгъан эдиле. Ибилисни бугъоуунда ала да иги кесек инжилгенлерин айтхан эдиле. Ол насыпсыз тиширычукъну уа телиле юйюне ашырыргъа окъуна аздан кѡойгъан эдиле. Иш алайгъа жетгенде, бир кѡауум ийманлы аны ючюн кѡыстау

тилек этип, ол тиширыу узакъгъа созулгъан кю-
решден сора ибилисден азатланган эди. Ол хапа-
рын бошагъанда, кёзлеринде таркъаймаз кьууанч
жылтырай эди. Энди уа мен да, ибилис бир аман
оюмла бла мени кесине тартыргъа умут этгенлей,
Кьутхарыучуну атын айтып, алай сакъланыучума“.

Масихни аты ибилисни тузагъына тюшгенлени
багъып кьутхаргъаны ючюн — Уллу Аллахха шукур!
Бир Андан сора бизни сакълаяллыкъ, бизни кьут-
харлыкъ да жокъду.

ИБИЛИСНИ БУГЪОУЛАРЫНДАН КЪАЛАЙ БЛА КЪУТУЛУРГЪА БОЛЛУКЪДУ

Китабыбызны ахырына жете, биз къарарыкъ сорууланы эм магъаналысы буду дерге боллукъду.

Гюняхынг болгъаннга женгдириу

Биринчиден айтырыгъым, билгичлик, хыйнычылыкъ, чакъырыу дегенча затла бизни кёкге жолубузну артал да кесерге боллукъларын, ёмюрлюк азапха элтирликлерин биз шарт ангыларгъа керекбиз. Аны юсюнден Библияда да айтылгъанын жангыдан эсигизге салама. Тауратда былай жазылыпды:

„Ёлгенлени чакъыргъанлагъа бара турмагъыз, билгичлеге да жюрюмегиз, ол затла бла кесигизни харам этмегиз. Сизни Раббий Аллахыгъыз – Менме!“ (Лев. 19. 31).

Аны бегирек да ангылар ючюн, Тауратны ол жерлерин жангыдан окъугъуз.

Бу жерле Аллах аллайлагъа бегирек да чамланнганын кёргюзтедиле; гюняхлыланы ташла бла туююлюрге боллукъларын, халкъларындан кери этилликлерин, Жангы Иерусалимге (Аллахны Патчахлыгъына) жоллары кесиллигин айтадыла.

Аны ючюн, къайтарып айтханым, бу ишлени эм алгъа гюнях, уллу гюнях болгъанларын белгилерге керекди. Алай бир-бирле аны билмейдиле. Бош, оюнчакъ затчыкъгъа санап къоядыла. Ала бла ачыкъдан сёлешип башласанг а кюлген этедиле:

„Къой-къой, аны не хыйнычылыгы барды?“ – деп къоядыла. Бир-бирлери уа, бош, телиликден къатышхан эдик, анга уллу магъана бере ким айланган эди, аны арты аман бла бошлаллыгъын къайдан биллик эдинг, дейдиле. Бирле аны хатасыз, зарансыз ишге санап къоя эдиле. Ахыры не бла бошаллыгы уа кишини да акъылына келмей эди. Бир дин тенгим юйретген эди... Ёлген анам бу зат бла кюрешиучю эди... Мында бир заранлы зат болгъанын билсенг а!..

Бир-бирле уа: „Билгичликни гюняхха санагъаныгъыз ючюн кесигиз тобагъа къайтыргъа керексиз, – деп окъуна тохтайдыла. – Биз бу амалны Масих Иссаны абустолларындан алгъанбыз, багъуу амал Библиядан келген амалды“.

Бу затланы хатасыз, зарансыз оюнчакъчыкъла сунганла, неда Библиядан келген амалгъа санагъанла окъуна артда къаты сокъуранырыкъдыла, керти да гюнях иш бла кюрешгенлерине женгдирликдиле. Алай, алгъадан айтырлыгъым: тобагъа къайтмагъанла, Аллахха ийнанмагъанла ибилисни бугъоунда ёмюрден ахыргъа къаллыкъдыла.

Билгичлик, хыйнычылыкъ дегенча затланы эм уллу гюнях болгъанларын мен сизге Аллахны Келямлары бла ангылатыргъа, тобагъа къайтмагъанланы Кёкдеги Патчахлыкъгъа жоллары кесиллигин билдирирге кюрешгенме. Кесибизни боллукъ заманыбызны билирге кюрешгенибиз да уллу гюняхды, нек дегенде, анда хыйнычылыкъ амалла: билгич жорукъла, адырла хайырланыладыла, чына аякъны буруп, ёлгенледен ол дунияны юсюнден хапар билирге чакъыргъан да гюняхлыгы бла бирсиледен кем туююлдо.

Гюняхлы ишлени алгъадан билгенле ала бла кюрешмезле, „13“ деген тарыхдан кьоркъмазла, уку кычыргъанын аман затлагъа жораламазла, жолда нал тапханла аны насып белгисине санап тохтамазла.

Ол гюняхлы ишле кеслери кёрюннгенлерича зарансыз затла туююдюле. Бизни насыбыбыз, ырысхыбыз Аллахны буйругъу бла келеди. Аллах ачыкъ жүрекден ийнаныу, Аны бизге Атача къайгыргъанын ангылау болады насыбыбызны мурдору.

Хыйнычылыкъ кьурусун! „Аман“ тарыхладан кьоркъгъан кьалсын! Жаныуар кычырыкъланы, булут „суратланы“ жоралаугъа ийнанмагъыз! Чынтты суймекликди кьоркъууну кыстагъан!

Кертиди, ийманлыланы ичлеринде ол башда айтылгъан затлагъа ийнанганла тюбей турадыла. Ала ол затланы юслеринден уллу кенгешип кюрешмеучюдюле. Ала къарангылыкъдан чыкъгъан тюрлю-тюрлю жоралауланы магъаналарын ангылар ючюн да кюрешмейдиле. Алай ол ишле хакъ керти ийманны душманлары болгъанларын а билирге керекдиле.

Аны ючюн къайтарып айтама: гюняхлы затны гюняхлы болгъанын ангыларгъа керекди. Былайда бир тюрлю ишеклик болмайды.

Тобагъа къайтышыу

Экинчи атлам — гюняхны ангылап, тобагъа къайтышыуду. Тобагъа къайтышыу дегенни къалай ангыларгъа боллукъду? Ол деген — ниетинги толусунлай тюрлендириудю. Бу затланы сен бош оюн-

чуклагда санагъанынгы артал да къояса. Аллахны Сыйлы Атын бийикде жюриутмегенинге женгдиресе, Андан кечгинлик тилейсе.

Бизни не тюрлю гюняхыбызны да Аллахны Уланы Масих Иссаны Къаны жуууп кетергени ючюн Раббийге ыразылыгыбызны айтабыз. Аны Къаны бизни хыйнычылыкъланы гюняхларындан азатлар ючюн, тазалар ючюн а биз, къыстау тилек эте, тобагъа къайтыргъа керекбиз.

„Хыйнычылагда мен кесим, кеси ыразылыгым бла баргъанма, – дерге да болукъса. – Мен гитчек заманда башхала элтген эдиле мени. Мен жукъ ангыламагъанма, артал манга болгъанны болурун да суймегенме“ – дериксе.

Болур алай. Алай, ол гюнях сени гюняхынг болмаса да, ол ата-анангы гюняхларыды. Болса да халгъа кёре, иш сен суймегенлей этилгенликге, ибилисни тузагъына тюшген а – сенсе. Ибилис – къара душманды. Ол, сен аны къолуна кесингми тюшдюнг, башхаламы атдыла деп къарамайды; анга башха туююлдо. Аны иши – гюняхлыкъ бла аны къолуна тюшгенлеге азап чекдирмекликди.

Ибилисни бугъоуларына тюшген адамланы кёргенде, жюрегинг ачыудан жарылыргъа жетеди, аланы аман оюмларыны, бузукъ ниетлерини хаталарындан кеслери кеслерин ёлтюрюрге жетгенлерин кёрген къалай тёзюп турсун бу азаплыкыгъа! Бизни душманыбыз – ибилис – жазыкъсыныу дегенни, эримекликни, кечимни билмеген къара кючдо.

Ол къоркъгъан жаланда бир затды – Масих Иссаны Къаны! Масих Иссаны Къаны къутхарылыуу бла азатлыкъны белгисиди. Масих Иссаны Къанын чакъыргъан кесин не азапдан да сакълайды.

Ол себепден, кзутхарыуну Аны Къанындан изле, Раббийден Сыйлы Къаны бла сени тазаларын тиле.

Ийман бла тилек

Биз кесибизни Сыйлы Къан бла жууаргъа тилегенибиз азлыкъ этеди. Нек дегенде, Масихни Къаны бизни не гюняхыбызны да жуууп кетеририне толу ийнаныргъа да керекди. Аллахны Келямына (Сёзюне) ийнаныргъа керекди: „Аны Къаны бла биз жулунганбыз, гюняхларыбыздан кечилгенбиз“. Биз тилегибизде ийнаныргъа керекбиз Исса Голгота къачда, бурун жилияны башын ууатып, ибилисни кючюн сыйыргъанына.

Библияда 36000 ышаннгылы сёз барды. Алай ол сёзлени кёплеге хайырлары тиймей къалады. Алай нек болады? „Мындан санга хайыр жокъду, сен алай да-алай да жоюлдукъса“, – деп, ибилис бир жаннга айтса, ол Аллахны сёзлерине ийнаннгандан эсе, ибилисге бек ийнанады. Алай болгъанда уа ол жарлыгъа хайыр болмай къалады. Ибилисге ийнаннганла, иги оюм этигиз? Сиз Иссаны атын жалгъан сёзлюге чыгъарасыз, Ол а тийишлимиди аллайгъа? „Жол да, Хакъ керти да Жашау да – Менме“, – деген Ол туююлмю эди? Аллахны сёзлери бары да, Анда болгъанлары „хау“, „амин“ демеклик туююлмюдюле? Ибилис эм алгъадан окъуна ётюрюкчюдю, ётюрюкню атасыды. Ол кёп жанланы алдап келеди. Сен аны эслемегенмисе? Адамны алдардан алгъа ол анга алтын жаудурургъа айтады. Анга ийнанып, аны тузагъына тюшгенлеге уа ол азап чекдирип, бедиш этип башлайды: „Сени гюняхынг алай уллуду, кечим излеп да

кюрешме“, – дейди. Андан уллу алдау кьайда? Сен а ол алдаугъа кесинги берирге сюемисе? Аны аты санга Раббийибизни атындандамы уллу болду? „Манга келгенни кьыстамам“, – дегенди Исса. „Мен алагъа ёмюрлюк жашау береме, аланы мени кьолумдан киши да сыйыраллыкъ тьуйюлду“, – дегенди Масих.

Сен кимге ийнаныргъа сюесе? Ибилисгеми, кесинги Кьутхарыучунгамы? Алгъадан билип кьой: ибилисге табыннган болсанг, кесинги Кьутхарыучунгу ётюрюкчюге санатырыкъса. Сен алай этерге кёлюнг бламы сюесе? Сен кертиге ийнана ушайса да, Иссаны „Тамам болду!“ дегенине. Абустол Пауулну, Аны Къаныды бизни гюняхларыбызны жууарыкъ дегенине, Аны шафауатыды бизге кечим берлик дегенине да.

Хау, Кьутхарыучунга ийнан! Ол сени алдамаз, терс ызгъа салмаз. Олду таянчагъынг. Бизни Раббийибизни аты ёлюмсюзю!

Ибилисден кесинги кери тут. Аны сёзлерине ийнанма. „Аллахха бойсунугъуз, ибилисге кьажау туругъуз. Ол да сизден кьачар“, – дейди Инжилде Якъуп. Ибилис сени алдар умут бла келе эсе: „Жазылыпды“... – деп башла. Раббийибизни атын чакъыр да, ибилис сенден арсарсыз кери кетер.

Алайды да, сени алдаргъа кюрешген ибилисге ийнанма. Кьутхарыучугъа ийнан, нек дегенде, Ол – Хакъ Кертиди, кертини айтхан да Олду.

Тилек болушлукъ

Биз мында бир жарсыулу ишге тьубейбиз. Гюняхларыбыз кечилгенликге, ол аман ишлени та-

мырлары адамны жунчутханлай турадыла. Гюняхлары кечилгенни адам биледи, алай „эски адам“ аны артха, гюняхха тартады. Алай болса не этерге керекбиз?

„Сау этилир ючюн кеси гюняхларыгъызны бир-биригизге айтып ачыкъ этигиз эм бир-биригиз ючюн тилек этигиз; тюзлюкюню къаты тилеги кёп зат этерге болаллыкъды“ – дейди абустол Якъуп Инжилде. (Якъуп 5. 16.)

Кеси ычхынып, азат болалмагъан, ийманлы къарындашладан тилек болушлукъ излерге керекди.

Нек десенг: „... жер юсюнде сизден экеулен хар бир ишни юсюнден тилек этерге бирге келишселе, сора, не тилеселе да, Мени Кёкдеги Атамдан алагъа берилир. Нек десегиз, Мени атым ючюн экеулен, неда ючеулен жыйылгъан жерде, Мен анда аланы араларындама.“ – дейди Исса. Маттай 18. 19-20. Аны сёзю ышангылыды. Ол, эшитип, болушады.

Бирлешип этилген тилекле кёбюрек болсуна. Ала теркирек да этилсинле. Аллай, бирлешип этилген тилекни кючю узакъгъа бармаса уа, аны къайтарып этерге керекди. Адамны душманыны кючюн азайтыр ючюн. Ол къыйын ауруудан къыйналгъандача болады. Бир дарман тамамлыкъ этмеген кезиудеча. Багъыу аурууну тамам хорлап бошагъынчы бардырылады.

Ораза

„Бу тукъум нюр жаланда ораза тутуп тилек этиу бла къысталлыкъды“ – дегенди Исса Масих. Аны магъанасы: ташада этилген уллу тилекден келеди

Сыйлы кюч. Ибилисни бугьоуларындан кёпле, масих адетдеча, Аллахдан кечим тилеп азатлангандыла. Онгунг болгъан къадарда Аллахны Келямыны кючю жетген жерде бол. Ийнанганла жыйылгъан жерлеге бар. Аллахны Нюрю сезилген, болгъан жерде ораза тутуп тилек эт. Кёпле алай азат болгъандыла.

Къол салып тилек этиу

Адамны юсюне къолланы салып тилек этгенни хайыры уллуду. Ибилистен кери болур ючюн ол амалны хайырланыргъа боллукъду.

Ыспас этиу

Аллахха чюйре келген сагъышла да ибилисни бугьоуларындан бирлеридиле. Аладан къалай бла къутулургъа боллукъду? Барды аны да амалы. Тюз да сени акъылынгы Аллахха чюйре келген сагъышла бийлеп башлагъанлай, аланы жюрегингден келмегенлерине ийнанып, олсагъат башха затланы юслеринден сагъышха кёчерге керекди. Голгота къачны юсюнден оюмлагъа, къутхарылыуну магъанасыны юсюнден да. Ол къутхарылыу ючюн Аллахха махтау сал. „Къурманнга шукур келтирген адам, Манга хурмет этеди, кесини жолун сынап къарагъан адамгъа да, Мен Аллахны къутхарыуун кёргюзтюрме“, – деп жазылыпды. (Забур 49. 23.)

Сыйлы Китап бизни дайым да ыспас этиуге чакъырады. Хар заманда, хар не ючюн да биз Аллахха ыспас этип туругъа керекбиз, деп юйретеди Пауул. Эфес. 5: 20.

Аллай ыспас этиу, кьутхарылгьаныбыз ючюн Раббийге махтау салыу бизни чюйре сагьышладан да кьутхарадыла. Биз махтау бла ыспас айтхан кезиуде душманны кючу таркьаяды. Не заманда да Аллахха махтау айта билейик. Бизни кьачны кьатында кёрсе, ибилис кьачхан этеди.

Иссаны атын чакьырыу

Чюйре сагьыш келип, тилегинги бузаргьа кю-реше эсе, Иссаны атын чакьыр. Ол, кьысха болса да, магьаналы тилекди. „Раббийни Аты – оюлмаз кьалады“, – деп жазылыпды. Тюз да сен Иссаны атын жюрегинги теренинден чыгьаргьанынглай, душман оялмаз кьалада бугьунганча боласа. Тилегинги бардырыргьа боллукьса – Иссаны атын чакьыргьанынглай а душман сенден кери кетмей амалы жокьду. Ол халда не кёп этсенг, душманны кючу да аллай бир кьарыусуз бола барлыкьды.

Ассы оюмладан кери болуу

Аллах хар нени да билип тургьанын артал да унутургьа жарамайды. Ассы оюмла сени жюрегингден келмегенлерин, сен аланы кёрюп болмагьанынгы да Ол биледи. Ала ючюн сен жууаплы болмагьанынгы да эсинде тутады. Сен жаланда аланы кёлюнгден айтмазгьа кюреш. Бир заманда да. Бир-бирле манга айтханларына кёре, аланы ассы сагьышла, оюмла кьуру да кьыйнагьанлай турадыла. Алай ала сагьышларын артал да кьагьытха тюшюрмейдиле. Бирле уа аллай сагьышларын кьагьытха жазгьандыла. Ол ассы оюмла мени

эсимде орналып кьалмасынла деген хыйсап бла мен аланы Иссаны кьаны бла кетергенме. Кьагьытха жазылып, кёлден да айтылсала, ала уллу кюч аладыла. Неда болсун, ассы оюмланы кёлден иш айтмагьыз!

*Хыйны керекле бла хыйны китапланы
жокъ этиу*

Бу затла бла байламлы дагьыда бир айтыргьым: хыйны керекле бла хыйны китапланы бирин кьалдырмай отда кюйдюрге керекди! Пауул Эфесге баргьанда болгьан кьозгьалыуда „Ийнан-нганладан а кёбюсю келип, этген ишлерин айтып ачыкь эте эдиле. Хыйнычылыкь бла кюрешгенледен да кёпле, кеслерини хыйны китапларын жыйып... кюйдюрген эдиле.“ Абус. Иш. 19. 18-19.

Сени юйюнге аллай зат бар эсе, аны арсарсыз отха ат! „Муссаны 6-чы эм 7-чи китабы“ деген бар эсе – ары-бери демей, кюйдюрген эт! Ол „кёкден келген кьагьыт“ дегенлери болса да – аны от юлюшю эт! Дууаларынг, талисманларынг бар эсе, аланы да сакьлама, жокъ эт! Тюшлени жоралаучу китапланы да кюйдюрге керекди. Юйге кирген жерде нал тагьылып эсе, аны да кетер. Картларынг бар эсе, аланы жерлери да оту жаннган печдеди. Гороскопну да юйюнге тутма. Битеу хыйнычылыкьгьа саналгьан затланы жокъ этерге керекди. Сени душманынг бла байлашдырып тургьан ахыр халыны арсарсыз юзерге таукел бол!

Сыйлы Китапланы дайым да окъуп туруу

Душманынг бла байлашдырып тургъан ахыр халыны юзгенлей, Аллах бла байламлыкъны тохташдырып башларгъа керексе. Раббий сени жашауунга сингерге керекди, аны ючюн а эм алгъа кюн сайын Библияны окъуп турургъа керекди.

„Библияны мен иги ангылаялмайма, ол манга жабылып тургъан китапды, — дегенле да болурла. — Аны окъуп башлагъанымлай, акъылымда кюреш, даулашыула, ассы сагъышла да башланадыла. Аллай чюйреликледен башымы азат этер ючюн, мен Библияны артал да окъумай турсам иги туюлюмюдю?“

Энди сен душманны муратын кѳресе да? Ол сени Библиядан албугъартыргъа кюрешеди, жаныбызны ѳтмегин сыйырыргъа умут этеди. Библияны кюн сайын окъуп тургъан а — гюняхха къжау кюрешинде кесини кючюн керелейди. Ибилис айтханнга кѳре, Библияны окъургъа бизни заманыбыз жетишмейди. Душманны аллай хыйлаларына къжау къаты жорукъла тохташдырып кюреширге керекди.

Кюн сайын юч да кере тобукъланып тилек этген Даниял файгъамбардан юйренейик. Ол аны алдаусуз жоругъу эди. Аны ол зат ючюн терслегенлеге да эс бурмай эди. Тилек этген адети аны къорууланыу амалы болуп къалгъан эди. Душман бизни Библиядан айырмаз ючюн, аллай адетни биз да тутаргъа керекбиз.

Библияны бир белгили заманда окъугъан игиди. Бек табы уа — танг эрттенде. Сыйлы Нюрден, Ол санга Библияны сѳзюн ангыларгъа болушурун

тиле. Аны жашауунгда хайырланыргъа болушсун. Сора сен: „Сени Сёзюнг мени аягъыма чыракъды“, – дегенни айтып, ол заманда зикирчиле бла бирге зикир айтсынла. Библияны окъугъан сени жашау жоругъунг болгъанлай къалсын.

Дайым да тилек этип туруу

Библияны окъугъаннга тилек этиу да къошулургъа керекди. Ол санга ал кезиуде алай тынч да кёрюне болмаз, ибилис, аузунгу жабып, оюмларынгы къатышдырып тургъанча да кёрюне болур. Тилек эте туруп, башынгы жукъу басып да кёрюрсе. Алай болгъанда уа – ауазынгы кётюрюп тилек эт. Тилекни ариу этген деген акъылынга келмесин. Иш сёзню ариулугъунда туююлдю: Аллах жүрекде болгъаннга къарайды. Тилегинг сыйдам айтылып бармай эсе, аны ючюн жанынг аурумасын. Раббийинги аллында ачыкъ жүрекли бол, акъылынга да болгъанны айт.

Нени юсюнден тилек этерге билмей тура эсенг, Аллахны Келямы санга болушур. Окъугъанынгы тилекге бур. Окъугъан Сёзюнге соргъан да эт: „Тюзмюдю ызым? Мен иги ангылагъанмамы?“ – дегенни айт. Жангылычынг болса – тюзет. Библияны болушлугъу бла тилек этерге алай юйренirse.

Иссагъа ийнаннган инсанла бла байламлыкъ

Иссагъа ийнаннган инсанла бла байламлыкъ не заманда да керекди. Сен тургъан жерде тилек юй бар эсе, ары жүрюгенлеге къошул, ала бла бирге

тилек эт, къарындашла бла эгечледен тилеп, аланы кесинге тилек этерге чакъыра да тур. Ол тийреде тилек юй жокъ эсе уа, не амалны да хайырлана, Библияны окъуй, тилек да эте тур. Ол а сени жанынга кюч-къарыу кьошарын арсарсыз эслерсе. Сен тургъан жерде ийманлы къауумла жокъ эселе уа дин китапланы кеси аллынга окъуп тур. Ол шёндюгю заманда къолдан келмезлик зат тюй-юлдю.

Алай ишни башы — Иссагъа жууукъда тур. Исаны ол огъурсуз жинни юсюнден таурухун жангыдан эсгер. Ол жин, кьюу ёзенде айлана кетип, чыкыгъан жерине къайтхан эди. Анда уа — тазалыкъ, монглюкъ. Сора ол андан да огъурсуз жети жинни алып келгенди. Ол а адамгъа бютюн да уллу палах болуп чыкыгъан эди.

Бу таурух бизге эсгертгени, эсибизге салгъаны: биз Иссагъа жууукъда болургъа, Аны Сыйлы Нюрюню кючу жетер жерде болургъа керекбиз. Биз кьорууланмай къалсагъ'а, душман къайтып келип, хар неда жангыдан башланыргъа бол-лукъду.

Аллах бла кесамат

Ибилисни бугъоуундан къутулургъа сюе эсенг, Аллахны туурасында тур, Анга ийнанмакълыгынгы тас этме. Тилек этгенде: „Исса, мен Сениме, Сен а — менисе. Жюрегимде къалгъанлай тур, ахыр ууахтыма дери Сени бла бир болгъанлай жашаргъа сюеме“, — дегенни айт.

Киши бол! Ибилисни бугъоуларындан азатланыр амал барды.

Анга кѐп зат шагъатлыкъ этеди. Ма бу да аладан бириди:

„Онеки жыл мындан алгъа мен, бош, оюн этип, карт салдырыгъа баргъан эдим. Ахырында уа, 4 жыл мындан алгъа, чапыргъан ауруу тапдым. Карт салгъандан бир талай ай озуп, мен кеси-кесими ѳлтюрюрге жетдим, 4-чю этаждан секи-рирге аздан къалдым. Андан сора да кеси-кесими ѳлтюрюрге умутум жангыдан къозгъала турду, акъылымдан шашаргъа аздан къалдым. Былай иш этип къарагъанда уа, сылтау дерча сылтау да жокъ эди. Дуниядан кетер умутум озгъан жыл августда да бир къозгъалгъан эди. Анда уа кесими суугъа атаргъа тартыннган эдим. Сора къара кючню юсюнден ол заманда окъудум. Окъудум да, халны ангылай башладым. Асыры тынчлыгъым къуругъандан этер амал тапмай, ахырында къыстау тилек этип тебиредим. Бир жукъусуз кечемде уа къутхарылгъанымы сездим: санларымы къысып тургъан бугъоу юсюмден юзюлюп тюшгенча болдум. Ызы бла уа аллай сейирлик ырахатлыкъ жайылды саныма-жаныма да – мен эрттеден кюсеп келген муратыма жетгеними ангыладым.

Андан бери мен артал да тюрленнгенме, Раббийим мени сакълагъанын сезгенлей турама, кесими халымда къолайсыз шартларымдан къутулургъа кюрешеме... Озгъан заманнга ыразылыкъ къарамымы иеме, алгъа уа ахшы мурат эте къарайма“.

Э. Модерзон

ИБИЛИСНИ БУГЪОУЛАРЫНДА
